Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 488 — Vineri 17 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

MANIFESTĂRI ÎNCHINATE PRIETENIEI

În toate școlile din țară continuă să aibă loc manifestări artistice și culturale consacrate prieteniei romîno-sovietice. În orașul Gura Humorului, bunăoară, echipa artistică a școlii medii a prezentat, la casa raională de cultură, un frumos și variat program compus din cîntece, dansuri, recitări. Sub îndrumarea cadrelor didactice s-au organizat în numeroase școli serate cu teme din viața cultural-științifică a poporului sovietic.

În orașul Botoșani a avut loc, pe stadionul sportiv „1 Mai" un festival al tineretului închinat prieteniei romîno-sovietice. Cu acest prilej s-a prezentat un program artistic-cultural. Festivalul s-a încheiat cu un „carnaval al prieteniei".

În școlile din orașul Constanța au avut loc numeroase manifestări închinate uriașelor realizări obținute de U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii. În cadrul orelor educative elevii au prezentat referate cu temele: „Știința și tehnica sovietică în slujba păcii și socialismului", „Lupta U.R.S.S. pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice", „Ajutorul acordat de oamenii de știință și tehnicienii sovietici pentru dezvoltarea științei și tehnicii din țara noastră" etc.

La școala medie nr. 3 s-a organizat o serată consacrată științei și tehnicii sovietice. Folosind un bogat și interesant material ilustrativ, profesorul de fizică a prezentat elevilor aspecte din marile realizări ale oamenilor de știință sovietici în explorarea spațiului cosmic.

Pretutindeni în școli s-au expus fotomontaje reprezentînd imagini de la prima centrală atomică, imagini ale spărgătorului de gheață „V. I. Lenin", ale celor trei sateliți artificiali ai pămîntului etc.

Cadrele didactice și elevii din orașul Tecuci sărbătoresc cu entuziasm Săptămîna cărții sovietice. La expoziția cărții sovietice, deschisă în cursul acestei săptămîni, profesoara Antoaneta Bălan a vorbit despre „Cartea sovietică — factor activ în educarea omului nou".

În școli s-au organizat standuri de cărți sovietice. Acestea se bucură de un mare succes în rîndurile profesorilor și elevilor, care găsesc aici numeroase cărți beletristice sau de specialitate.

Săptămîna cărții sovietice

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice sărbătorim, zilele acestea, săptămîna cărții sovietice — a cărții care a devenit, pentru oamenii muncii din patria noastră, un prieten drag și un sfetnic de neprețuit.

Popularitatea și dragostea de care se bucură cartea sovietică în țara noastră este firească. Cărțile sovietice reprezintă cea mai înaintată cultură din lume. În ele este sintetizată și generalizată experiența acelora care primii în lume au construit socialismul, a acelora care au pășit la construirea societății comuniste.

Literatura sovietică, literatura realist-socialistă care s-a născut în focul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în epoca acelor uriașe răsturnări sociale care au însemnat triumful ideilor marxist-leniniste, a cunoscut o dezvoltare impetuoasă. Nu s-a întîmplat niciodată în întreaga istorie a omenirii ca o societate să fi creat într-un timp atît de scurt un număr atît de mare de opere literare care să se impună cu atîta putere prin valoarea ideilor lor, prin forța mesajului profund uman pe care îl transmit, prin înalta lor realizare artistică. Avînd în centrul preocupărilor ei activitatea vie a oamenilor, munca și acțiunile lor, literatura sovietică condamnă tot ceea ce este învechit și retrograd, tot ceea ce se împotrivește progresului. Ea militează pentru tot ceea ce se dezvoltă și aparține noului, pentru socialism și comunism, pentru pace și libertate. Operele scriitorilor sovietici au depășit hotarele Uniunii Sovietice și s-au răspîndit pe întreg globul. Oamenii de cultură și masele largi de pretutindeni au făcut cunoștință cu o literatură nouă, viguroasă și plină de vitalitate.

La noi în țară, literatura sovietică și-a cîștigat sute de mii de cititori. „Mama" lui Maxim Gorki a fost citită și iar citită. „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski a devenit cartea de căpătîi a generații întregi de tineri. Cărțile lui M. Șolohov sînt răspîndite în tiraje de zeci de mii de exemplare. Versurile lui Maiakovski sînt recitate de mii de tineri. Nenumărate titluri de cărți sovietice au fost traduse și reeditate în țara noastră. Lucrările scriitorilor sovietici au pătruns în cele mai îndepărtate colțuri de țară. Nu există bibliotecă, oricît de mică, în care cărțile sovietice să nu stea la loc de frunte.

Pretutindeni, în toate domeniile de activitate, cartea sovietică este pentru constructorii socialismului din patria noastră un îndreptar și un ajutor de o importanță covîrșitoare. Cercetătorii și savanții, inginerii și tehnicienii, inovatorii, muncitorii din toate ramurile găsesc în cărțile sovietice îndrumări, soluții și sugestii pentru cele mai diferite probleme.

Literatura pedagogică sovietică, fundamentată pe filozofia materialist-dialectică și îndrumată de către partidul comunist, a dat pedagogiei o interpretare nouă, cu adevărat științifică. Cărțile sovietice i-au ajutat pe pedagogii din țara noastră să înțeleagă cu mai multă claritate sarcinile pe care partidul le-a trasat școlii noastre, în lumina învățăturii marxist-leniniste. Cu sprijinul lor învățătorii și pedagogii de la noi au înțeles mai deplin care este adevărata menire a învățămîntului, a muncii instructiv-educative. Tocmai de aceea putem spune că literatura pedagogică sovietică reprezintă unul din factorii de bază care au contribuit la realizarea cotiturii radicale înregistrate de pedagogia noastră în anii de după eliberare. O dată cu reforma învățămîntului au început să se traducă pe scară largă lucrări pedagogice și metodice sovietice, care au ajutat pedagogilor din țara noastră să cunoască și mai bine ceea pe care trebuiau să o urmeze pentru a realiza educația comunistă a elevilor. Au fost publicate, în traducere, operele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, ale lui Mihail Ivanovici Kalinin, ale lui Anton Semeonovici Makarenko. Au fost traduse manuale, metodici, numeroase lucrări de didactică și de teorie a educației. Pînă în prezent au fost traduse în limba română aproape 200 de lucrări pedagogice sovietice.

Experiența pedagogilor din U.R.S.S., cristalizată în cărțile sovietice, i-a ajutat pe pedagogii din patria noastră în eforturile lor pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe vii, pentru îmbinarea învățămîntului cu munca productivă în așa fel ca elevii să nu fie niște simpli receptori de cunoștințe abstracte pe care să nu le poată folosi niciodată în viață, ci niște oameni pregătiți pentru muncă, niște oameni care, odată ieșiți de pe băncile școlii, să devină constructori activi ai societății socialiste. Și tot cărțile sovietice i-au ajutat pe pedagogii de la noi să pregătească oameni educați în spiritul moralei comuniste, în spiritul patriotismului socialist, al unei atitudini noi, socialiste față de muncă și față de avutul obștesc.

Învățămintele pe care pedagogii noștri le-au desprins din literatura pedagogică sovietică se extind și asupra metodelor de instruire și educare a noilor generații de elevi. O dată cu schimbarea conținutului învățămîntului, o dată cu noua orientare a educației a apărut necesitatea unor metode noi, adecvate noilor sarcini. Și în această privință pedagogii au găsit sfaturile și îndrumările necesare în lucrările de metodică ale pedagogilor sovietici.

Pentru toate acestea pedagogii din țara noastră aduc acum, cu prilejul Săptămînii cărții sovietice, alături de oameni ai muncii din întreaga țară, un sincer și călduros omagiu acestui drag prieten, sfătuitor și îndrumător, acestui minunat izvor de învățăminte care este cartea sovietică.

OCTAVIAN BUZESCU

Aplicînd știința și tehnica marilor înfăptuiri

Sărbătorirea victoriilor științei și tehnicii sovietice, intrată în tradiția manifestărilor prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, constituie un nou prilej pentru întregul popor muncitor din patria noastră de a cunoaște și de a aprofunda mai mult minunatele realizări ale științei și tehnicii sovietice și de a-și exprima admirația nețărmurită față de succesele savanților și tehnicienilor țării comunismului, succese al căror impuls creator se resimte în toate sectoarele construcției socialiste de la noi. Știința și tehnica sovietică, călăuzite de lumina marxism-leninismului, au deschis drumuri noi cercetării științifice și dezvoltării tehnicii din țara noastră, au dat imbold dezvoltării industriei, mecanizării și automatizării producției industriale și agriculturii, au stat la temelia activității inovatoare a muncitorilor și tehnicienilor, au fost folosite larg în acțiunea de formare a viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni.

Pretutindeni, în toate școlile profesionale și tehnice de pe cuprinsul patriei noastre, cadrele didactice îi învață pe ucenici și elevi să soarbă din învățătura științei și tehnicii sovietice, chezășie de preț a formării lor ca muncitori și tehnicieni de înaltă calificare, stăpîni pe cele mai perfecționate mijloace de producție. La Hunedoara, ucenicii turnalești și oțelari învață de la maiștrii lor metodele sovietice de elaborare a șarjelor rapide. La școlile marilor cetăți ale metalurgiei — uzinele „23 August" din București, „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, „Iosif Rangheț" din Arad etc. — ucenicii sînt învățați, încă din anul I, să cunoască și să aprecieze superioritatea metodelor sovietice de prelucrare a metalelor cu mare productivitate.

În vremea regimului burghezo-moșieresc, industria construcțiilor din țara noastră era țărîmul celor mai înapoiate, mai rudimentare și mai istovitoare metode de muncă. De mecanizare nici nu se pomenea. Cărămizile erau cărate în spate pe schelele putrede, care dădeau naștere la nenumărate accidente și schilodiri. Pășiți astăzi pe unul din marile șantiere de construcție ale țării noastre — pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz sau pe cel al uriașei uzine de îngrășăminte chimice de la Năvodari, pe șantierele noului oraș muncitoresc de la Hunedoara sau la marile cvartale de locuințe de la Floreasca. Uriașe macarale, expresia tehnicii celei mai înaintate, ridică și montează dintr-o dată planșee de beton, pereți întregi de cărămidă. Metodele de muncă ale zidarilor și zugravilor au suferit transformări radicale. Lucrul zidarilor în brigăzi, automatizarea lucrărilor de tencuire au ridicat de cîteva ori productivitatea muncii față de trecut. Ucenicii și elevii Centrului școlar de construcții din București, de pildă, învață astăzi meserii noi, necunoscute în țara noastră pînă nu de mult: mecanici pentru utilaje de construcții, muncitori în secțiile fabricilor de prefabricate. Un ajutor neprețuit în această transformare aproape miraculoasă a unuia dintre cele mai însemnate sectoare industriale din țara noastră l-a dat, fără îndoială, aplicarea pe scară largă a realizărilor științei și tehnicii sovietice.

Ucenicii și elevii Centrului școlar agricol din Buzău folosesc la tot pasul lucrări ale căror denumiri tehnice se întîlnesc acum curent: „repararea mașinilor și agregatelor pe ansamble și subansamble", „cuplarea mai multor agregate la un singur tractor", „tratarea pămîntului cu superfosfați și îngrășăminte bacteriene", „polenizarea artificială" etc. Toate aceste noi metode ale agrotehnicii sovietice, deși introduse de curînd în țara noastră, sînt studiate și aplicate larg de elevii Centrului școlar din Buzău sau ai altor centre școlare agricole din țară, conștienți că generalizarea lor în agricultura noastră constituie o armă puternică în lupta pentru obținerea unor recolte îmbelșugate.

Mulți dintre elevii centrelor școlare de petrol și chimie din Ploești, Tîrgoviște și Cîmpina învață la „școala viitorului". Așa este numită, pe bună dreptate, metoda carotajului radioactiv, folosită pe scară tot mai largă la schelele petrolifere din țara noastră. Încadrați în echipele de sondori, elevii dezlegă tainele forajului rapid de mare productivitate, învață cum funcționează cele mai noi utilaje și instalații petrolifere. Datorită nivelului ridicat de mecanizare a forării și exploatării sondelor, țara noastră a devenit cunoscută peste hotare pînă departe, în India. Toate aceste însemnate succese care au ridicat industria noastră petrolieră și de utilaj petrolifer la nivelul valorii mondiale au fost și ele posibile numai datorită ajutorului neprecupețit și exemplului înnoitor al științei și tehnicii sovietice. Știința și tehnica sovietică au ajutat țării noastre să stăpînească energia nucleară și să producă izotopii radioactivi necesari carotajului în industria petrolieră și, totodată, pe baza sprijinului și experienței tehnicii sovietice, s-a putut crea și dezvolta o puternică industrie românească de utilaj petrolifer.

Întrecerea cunoscutului fruntaș în producție Nicolae Militaru de la fabrica „Nicolae Bălcescu" din București cu fruntașii celorlalte mari fabrici de încălțăminte din țară, în scopul obținerii din aceeași cantitate de material a unui număr mai mare de produse de calitate superioară, este urmărită cu viu interes de milioane de oameni ai muncii din țara noastră. Recent, fruntașul în producție Bada Augustin de la uzinele „János Herbak" din Cluj a și izbutit să-l întreacă pe Nicolae Militaru. Foștii ucenici ai lui Nicolae Militaru, absolvenții școlii profesionale, sînt gata să-și ajungă meșterul. Aceasta înseamnă, pretutindeni în țară, o abundență de produse mai bune, mai ieftine. Dar cum s-a născut inițiativa lui Nicolae Militaru? Să răsfoim ziarele de acum cîțiva ani. „La baza metodei mele de muncă — declara Nicolae Militaru — stă experiența comsomoliștilor din Moscova în economisirea complexă a materialelor. Literatura sovietică de specialitate m-a ajutat să-mi adaptez locul de

M. HERIVAN

(Continuare în pag. 2)

La Expoziția cărții sovietice

SOLIDARITATE în lupta pentru pace

S-a deschis Săptămîna de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare, organizată de Federația Sindicală Mondială, în care sutele de milioane de oameni ai muncii din întreaga lume își vor reafirma cu tărie hotărîrea de a împiedica dezlănțuirea unui nou măcel mondial și de a lupta fără încetare pentru zădărnicirea uneltirilor internaționale.

La mitingul ce a avut loc în Capitală în după-amiaza zilei de 15 octombrie a.c. cu ocazia deschiderii acestei săptămîni, tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a arătat că oamenii muncii și sindicatele din patria noastră sînt mereu alături de cei ce apără pacea, luptînd pentru dezarmare și pentru încetarea experiențelor cu armele nucleare.

Cercurile imperialiste războinice — înspăimîntate de creșterea neîncetată a forțelor lagărului socialist, de vigoarea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, de intensificarea luptei pentru eliberare dusă de popoarele coloniale și dependente — încearcă cu disperare să slăbească unitatea de nezdruncinat a țărilor din lagărul socialist, să submineze unitatea mișcării comuniste și muncitorești din lume, să înăbușe orice încercare de a dobîndi independența, dreptul la viață liberă al popoarelor subjugate.

În ciuda propagandei mincinoase despre forța lagărului imperialist, realitatea a demonstrat că acesta se zbate în contradicții a căror rezolvare nu va fi posibilă decît o dată cu dispariția imperialismului. Oamenii muncii din statele capitaliste, pe spinarea cărora apasă din ce în ce mai greu povara exploatării și care simt zi de zi urmările cursei nebunești a înarmărilor aducătoare de noi profituri celor ce nu muncesc, cer cu hotărîre îndepărtarea pericolului de război, ridicînd glasul împotriva celor ce îl doresc și îl pregătesc.

Iubitoare de pace, poporul sovietic și popoarele din celelalte țări socialiste își unesc glasul cu acela al milioanelor de oameni cinstiți din toată lumea într-un NU hotărît războiului.

Federația Sindicală Mondială a luat parte activă la acțiunile întreprinse pe plan mondial pentru apărarea păcii și pentru dezarmare, mobilizînd fără încetare masele de oameni ai muncii din țări cu sisteme sociale diferite în lupta împotriva pregătirilor de război, pentru pace și liniște în lume.

La acțiunile desfășurate de sindicatele din diferite țări pentru apărarea păcii s-au alăturat cu căldură și sindicatele din patria noastră care au sprijinit și vor sprijini în permanență acțiunile F.S.M. pentru apărarea intereselor oamenilor muncii, pentru independență națională, pentru pace și dezarmare.

În cadrul Săptămînii de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare, sindicatele din R.P.R. își reafirmă solidaritatea cu lupta oamenilor cinstiți din Anglia, Franța, Italia, R. F. Germană și din celelalte țări ale Europei pentru apărarea păcii și securității popoarelor europene. Sindicatele din patria noastră sînt solidare cu popoarele din Orientul mijlociu care luptă pentru dobîndirea libertății și independenței naționale. De asemenea, sindicatele și toți oamenii muncii din R.P.R. își manifestă simpatia și solidaritatea cu poporul frate chinez care luptă pentru desăvîrșirea unității naționale. Ei susțin cu tărie necesitatea ca Republica Populară Chineză să-și ocupe locul ce i se cuvine în O.N.U.

Poporul nostru este convins că uriașele manifestări prilejuite de această săptămînă vor aduce o contribuție de seamă la lupta forțelor păcii și socialismului pentru liniște în lume, pentru pace și progres.

Manifestare caldă a solidarității cu toți cei ce nu doresc dezlănțuirea unui nou măcel mondial, Săptămîna internațională de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare prilejuiește o puternică reafirmare a hotărîrii celor ce muncesc din patria noastră de a continua și pe viitor lupta împotriva tuturor atîțărilor la un nou război, de a sprijini cu dragoste lupta popoarelor pentru consolidarea sau cucerirea independenței naționale, a hotărîrii de a nu înceta să lupte pentru întărirea unității mișcării sindicale și muncitorești internaționale, pentru dezarmare și pentru pace trainică în lume.

Învățătorii și profesorii din școlile noastre își aduc contribuția la cauza menținerii păcii educînd tinerele vlăstare în spiritul dragostei față de uriașele cuceriri ale minții omenești puse în slujba vieții și progresului. În această săptămînă de luptă și solidaritate pentru pace și dezarmare, ei dau mîna, peste țări și continente, pedagogilor din Japonia, din Franța, din S.U.A. și din alte părți ale lumii, care se împotrivesc educării tineretului în spirit militarist și care luptă pentru o școală accesibilă maselor largi, pentru o școală în care copiii să fie învățați să iubească pacea.

Mai multă grijă pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani a pus în fața școlii sarcina de a cuprinde în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a din localitățile respective. De asemenea, școlile au sarcina să cuprindă în clasa a V-a un procent cît mai mare de absolvenți din localitățile apropiate. Marea majoritate a învățătorilor și profesorilor a primit cu însuflețire această măsură care izvorăște din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. și care va contribui la ridicarea nivelului de cultură al întregului nostru popor, la o mai temeinică pregătire a tineretului pentru munca în condițiile producției socialiste.

Îndeplinirea acestei importante sarcini a ridicat în fața cadrelor didactice, a organelor de învățămînt și sfaturilor populare o serie de probleme care, în cele mai multe cazuri, au fost rezolvate cu succes. Astfel, a fost nevoie să se creeze condițiile materiale acolo unde acestea lipseau, pentru a cuprinde în clasele V-VII un număr cît mai mare de elevi (săli de clasă, mobilier etc.) și să se desfășoare o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinților de la sate, pentru ca să-și dea seama cu toții de necesitatea continuării învățăturii.

Încă din anii anteriori au existat școli de 7 ani sătești care au cuprins în clasele V—VII pe toți, sau aproape pe toți, absolvenții clasei a IV-a.

În urma aplicării Hotărîrii cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani numărul acestor școli a crescut foarte mult.

Așa de pildă în clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Cătrunești, raionul Brănești, au fost cuprinși în acest an școlar toți absolvenții clasei a IV-a din localitate, precum și un procent de 70—90% din satele apropiate (Simești, Lilieci etc.). Acest lucru se datorește faptului că învățătorii claselor I—IV au arătat elevilor încă din primele clase necesitatea continuării învățăturii. După încheierea anului școlar trecut, cadrele didactice au vizitat de nenumărate ori pe elevi la domiciliu și au stat de vorbă cu aceștia și cu părinții lor despre necesitatea continuării învățăturii.

După apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri munca de lămurire s-a intensificat. Sfatul popular comunal s-a preocupat îndeaproape de această problemă. S-a organizat prelucrarea hotărîrii cu toți cetățenii.

Deși în localitate au fost numai 13 absolvenți ai clasei a IV-a, în clasa a V-a din Cătrunești sînt cuprinși 55 elevi, majoritatea din satele apropiate. Ca școala din Cătrunești mai sînt în regiunea București multe alte școli: de exemplu cele din Vasilați, Tămădău, Progresul, Gălbinași etc.

Sînt însă și școli unde sarcina trasată prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nu a fost îndeplinită și unde nu au fost cuprinși toți absolvenții clasei a IV-a din localitate. Dintre acestea face parte școala de 7 ani din satul Cozieni, comuna Gîneasa, raionul Brănești, care a cuprins în clasa a V-a numai 60% dintre absolvenții clasei a IV-a, deși numărul acestora a fost destul de mic.

Colectivul didactic al școlii nu s-a ocupat suficient de problema generalizării învățămîntului de 7 ani. Deși s-a stat de vorbă cu mai mulți părinți, ecesta s-a făcut în mod formal, spunîndu-li-se părinților să-și trimită copiii la școală pentru că așa este dispoziția. Nu au fost antrenate în această acțiune organizațiile de masă, deputații, iar sfatul popular comunal nu a dat sprijinul necesar. De altfel la școala din Cozieni nici la clasele I-IV nu a fost rezolvată problema cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Mai sînt copii de 7 ani care n-au fost cuprinși în clasa I-a, precum și elevi care nu frecventează regulat. Colectivul didactic al școlii a dat dovadă de o condamnabilă lipsă de răspundere și s-a irosit forțele în certuri și neînțelegeri în loc să se ocupe de școlarizarea elevilor și de buna lor pregătire.

Nerealizarea cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din Cozieni se datorește în bună măsură și secției de învățămînt și culturală de la raion și regiune, care nu au controlat mai îndeaproape activitatea școlii respective și nu au asigurat-o din timp cu cadrele didactice necesare. Faptul că la această școală au continuat să se facă transferări de cadre didactice și după deschiderea anului școlar, că școala are un nou director abia de cîteva zile, a avut consecințe dăunătoare pentru școlarizarea elevilor, după cum s-a văzut mai sus.

Nici la școala medie din Afumați, același raion, lucrurile nu merg bine în ceea ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani. La această școală din cei 76 absolvenți ai clasei a IV-a au fost cuprinși în clasa a V-a numai 56. Abia în ultimul timp cadrele didactice de aici, împreună cu sfatul popular comunal, au întreprins o serie de acțiuni pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Rezultatele sînt încă nesatisfăcătoare. Colectivul școlii are vina că a pierdut momentul cel mai potrivit pentru rezolvarea acestei sarcini. Aici nu s-a inițiat o acțiune coordonată încă din timpul vacanței. Sfatul popular comunal nu s-a preocupat de traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii, lăsînd totul pe seama cadrelor didactice, n-a fost antrenat comitetul de părinți și nu s-a prelucrat într-o adunare cetățenească obligativitatea învățămîntului de 7 ani. La această școală se observă că majoritatea celor necuprinși în clasa a V-a sînt dintre elevii buni. Unii părinți au adoptat poziția de a nu-și trimite copiii mai departe la școală sub influența cîtorva elemente care privesc cu ostilitate această problemă. Cadrele didactice din Afumați și sfatul popular au lipsa că nu au sezisat de la început acest aspect și nu și-au îndreptat atenția asupra acestor cîțiva părinți a căror schimbare de atitudine ar fi influențat în mod pozitiv pe toți ceilalți.

Școli ca cele de mai sus, sau ca cele din Fundeni, Cernica, Sohatu, Fundulea, care nu au cuprins în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a nu sînt numai în raionul Brănești, ci și în alte raioane. De pildă în clasa a V-a a școlii de 7 ani din Ștefănești, raionul Snagov, au fost cuprinși numai 30 din cei 42 absolvenți ai clasei a IV-a.

Aceste exemple dovedesc că unele cadre didactice nu au acordat importanța cuvenită traducerii în viață a prevederilor Hotărîrii cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani, n-au inițiat un complex de măsuri pentru atragerea absolvenților a patru clase în clasa a V-a, n-au antrenat în această acțiune pe deputați, organizațiile de masă și pe părinții elevilor, iar unele sfaturi populare n-au sprijinit suficient problema școlarizării.

(Continuare în pag. 3)

Se dezvoltă învățămîntul minorităților naționale

Aplicînd în viață învățătura marxist-leninistă în problema națională, statul nostru democrat-popular asigură minorităților naționale dreptul la învățătură în limba maternă. În raionul Lipova, de pildă, pentru copiii cu limba maternă germană funcționează 6 instituții preșcolare, 6 școli de 4 ani și 3 școli de 7 ani, precum și o secție în limba germană pe lîngă o școală medie de cultură generală. Pentru copiii cu limba maternă maghiară s-au înființat o grădiniță de copii, 3 școli de 4 ani și două școli de 7 ani.

FRANCISC WILD
Lipova

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Cîntul muncii creatoare

Silueta masivă a uriașelor macarale mecanice ale șantierelor navale domină întreaga panoramă a orașului Galați. In cale, la locul de montare, vasele de mare tonaj prind formă din uriașele secțiuni pe care le transportă macaralele și podurile rulante. De aici, de pe malul abrupt unde ne-am oprit, zecile de fulgerări albăstrii, roșietice, galbene ale aparatelor de sudură creează impresia unor fantastice mingi de foc.

Maistrul Traian Dima, un tînăr înalt, cu fața prelungă, instructor al clasei de mecanici de nave, mă privește zîmbind :

— Cred că acum ai înțeles de ce am amînat răspunsul la întrebarea „cum izbutim să dezvoltăm la ucenici dragostea pentru meseria aleasă" pînă după vizitarea șantierelor. E un tablou impresionant, nu ? O imagine măreață a forței creatoare a muncii. Vizita pe care o facem la șantiere în primele zile ale fiecărui nou an școlar, cu toți ucenicii anului I, reprezintă piatra de temelie a educării tinerilor în spiritul dragostei față de meserie.

— Imaginea șantierelor e măreață într-adevăr și poate înflăcăra romantismul tineresc al ucenicilor — i-am spus. Dar mașinile acestea uriașe — macarale, poduri rulante — forfota uriașă a șantierului, lucrările complicate și de mare răspundere care trebuiesc executate pot intimida pe unii dintre ucenicii nou veniți.

— E drept ! Tocmai de aceea nu ne mulțumim să le dăm ucenicilor numai o imagine de ansamblu a șantierului, ci îi conducem prin secții, la calele de montaj, pretutindeni unde se execută lucrări pentru noile nave, în așa fel încît să cunoască principalele lucrări din cadrul șantierelor. Încercăm ca, după ce le prezentăm rezultatul activității pe care o desfășoară constructorii de nave, ducîndu-i să viziteze unul din vasele gata pentru a fi lansate, să-i conducem de-a lungul șantierului urmînd fluxul normal tehnologic al muncii.

In același timp, primele ore educative pe care diriginții le țin cu ucenicii nou veniți sînt dedicate explicării importanței și frumuseții muncii de constructor de nave. Discuțiile purtate la orele educative împreună cu ucenicii nu fac decît să continue și să amplifice elementele cunoscute în timpul vizitării șantierelor.

Fără îndoială, nu ne oprim aici. Este necesar uneori să ne ocupăm în mod special de anumiți ucenici. Cum ne-am ocupat, bunăoară, de ucenicul Iacob Țirțiru, care este acum în anul II. Nu numai că refuza să învețe meseria, dar a și fugit de la școală. Atitudinea față de meserie nu i s-a schimbat nici după ce unchiul lui l-a adus înapoi. Între timp, colegii lui de clasă făceau progrese în pătrunderea tainelor lăcătușeriei, care stă la baza meseriei de constructor de nave. In atelier Țirțiru privea cu interes la tovarășii lui, el însă nu lucra mai nimic.

„Cum se poate — i-am spus — ca un băiat atît de îndemînatic și voinic ca tine să nu poată mînui pila și compasul de trasat la fel cu ceilalți ?" Asta l-a cam necăjit. Ambiția de a nu fi mai prejos decît ceilalți l-a hotărît să înceapă lucrul la banc. A trebuit să mă ocup de el în mod special, căci rămăsese în urma celorlalți. A rebutat o primă piesă. Asta l-a îndîrjit însă. Și cînd, după cîteva săptămîni, a venit triumfător să-mi arate prima lucrare executată fără greș — o piuliță, dacă nu mă înșel — am înțeles că bătălia fusese cîștigată.

Satisfacția primelor realizări în muncă, încrederea pe care le-o aduce ucenicilor faptul că mîinile lor, la început neîndemînatice, capătă deprinderea să execute o piesă care să poată fi folosită în producție, reprezintă un moment hotărîtor în formarea dragostei față de meserie.

— Aceasta încheie o primă etapă în educarea dragostei pentru meserie. Ce metode folosiți pentru a dezvolta și a întări aceste prime succese ?

— De mare însemnătate este în această privință organizarea întîlnirilor cu muncitorii fruntași ai șantierelor, pe care ucenicii au început să-i admire cu mult înainte de a-i cunoaște aflînd din ziare despre succesele lor, văzîndu-le portretele la panourile de onoare din incinta șantierului și din centrul orașului. De la muncitorii mai vîrstnici cu care se întîlnesc, ucenicii află și multe lucruri despre felul cum se învăța meseria în trecut, despre înfățișarea șantierului naval cu numai un deceniu în urmă. Făcînd comparație între vechile cale în care se lucrau mici ambarcațiuni pescărești și slepuri și calele moderne în care se construiesc motonavele și cargourile de 4500 de tone, ucenicii capătă o imagine limpede a uriașelor transformări pe care le-a adus socialismul în industria țării noastre.

Mult contribuie la dezvoltarea dragostei de meserie și faptul că, începînd încă din anii de școală, participă nemijlocit la munca în producție. Exemplul ucenicilor Cornel Ghinoiu din anul III constructori de nave, Pleșa Adrian și Crăciun Manolache din anul III instalatori tehnico-sanitari, care, învățînd în brigăzile și echipele fruntașilor șantierului, realizează de pe acum importante depășiri ale normei de lucru, îi însuflețește pe toți ucenicii din anul I, apropiindu-i de felul strădaniilor lor și întărindu-le încrederea în posibilitățile pe care le au fiecare dintre ei pentru a deveni fruntași în producție. Întrecerea în muncă între ucenicii anului I are și acest important obiectiv : „Să muncesc în așa fel, încît să fiu demn de a face practica în producție alături de una din echipele fruntașe".

Anii de școală îi fac pe ucenici să înțeleagă însemnătatea meseriei pentru care se pregătesc, să vadă aprecierea de care se bucură muncitorii fruntași, grija și dragostea cu care sînt înconjurați. Ei văd totodată în mod concret felul cum realizarea și depășirea normelor de lucru contribuie direct la creșterea cîștigurilor realizate de muncitori, la îmbunătățirea nivelului lor de trai.

Exemplele ne care le folosim în activitatea noastră de educare a ucenicilor în spiritul dragostei față de meserie urmăresc în același timp să deschidă fiecărora dintre tineri o fereastră cît mai largă prin care să privească spre viitorul său personal. Întîlnirea cu locotenentul Mihai Zgumale, asistent la Institutul tehnic din Galați, care a pornit în viață de pe băncile școlii noastre, a lucrat apoi ca maistru la șantierele navale, de unde a fost trimis să studieze la facultate, i-a impresionat mult pe ucenici. Ei au înțeles odată mai mult, printr-o pildă vie, că în republica noastră populară tineretului îi sînt deschise toate drumurile în viață.

Desigur că pentru educarea ucenicilor în spiritul dragostei față de meserie o condiție de bază este acțiunea unitară a întregului colectiv didactic al școlii și, în special, colaborarea între profesorul de tehnologie și maistrul instructor. O asemenea colaborare strînsă s-a creat între mine și inginerul Victor Palașanu, profesor de tehnologie la clasa pe care o instruiesc. Lucrînd pe șantier el vizitează aproape zilnic la practică pe ucenicii claselor la care predă tehnologia, dîndu-le explicația științifică a tuturor metodelor de muncă folosite. De altfel, trebuie să mărturisesc că deseori îl însoțesc. Vezi, nici eu nu mă pot despărți de ucenicii cărora le-am dezvăluit primele taine ale meseriei și îi urmăresc mai departe în dezvoltarea lor pînă cînd termină școala și chiar mai tîrziu, cînd devin muncitori calificați.

Vreau să închei cu o mică întîmplare — petrecută de curînd — îmi spuse zîmbind din nou comunistul Traian Dima. Mergînd pe șantier într-una în zile m-am apropiat de locul unde ucenicul Victor Ghinea, din anul III, lucra la un aparat de sudură. Executa o lucrare complicată, care se încredințează de obicei muncitorilor cu practică îndelungată. În timpul aparatului, de sub țișnitura neîntreruptă de scîntei, plăcile metalice la care lucra se sudau strîns pe linia trasată. Cînd termină, Victor Ghinea îmi mărturisi : „uneori, cînd îmi reușește perfect o asemenea lucrare complicată, mi se pare că întreg tumultul muncii de pe șantier se contopește într-un cînt minunat".

Spune-mi drept, crezi că există o dovadă mai puternică decît aceasta a dragostei pentru meserie ?

AL. CIUCA

Maistrul Dima Traian vizitînd șantierul naval cu un grup de ucenici din anul I.

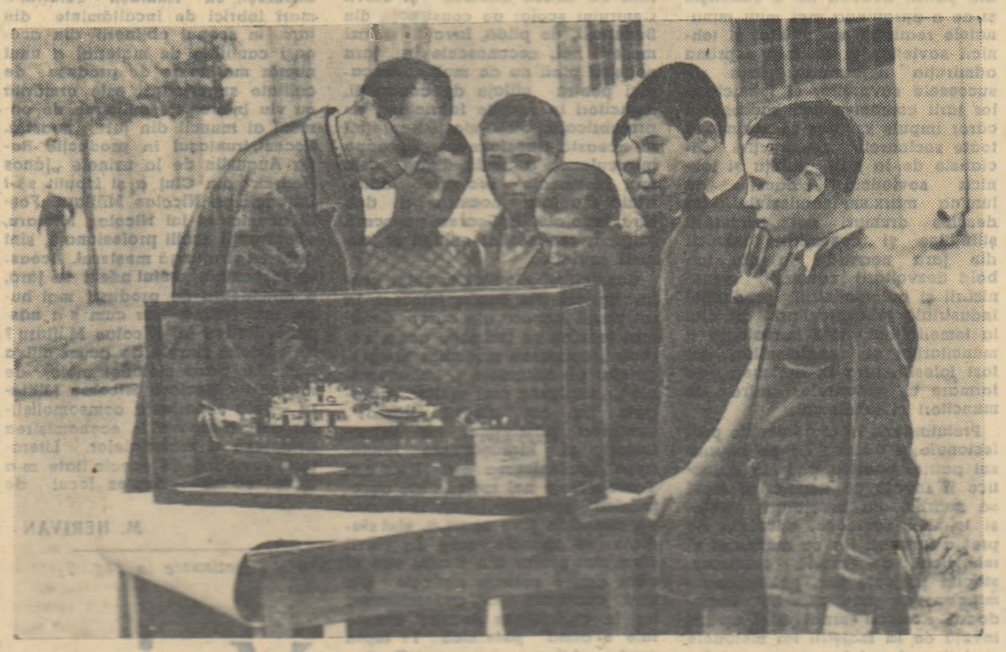

— Acesta este un remorcher fluvial de 400 h p — le explică maistrul ucenicilor.

Educația fizică în școlile profesionale

În scopul stabilirii celor mai eficace măsuri pentru îmbunătățirea educației fizice a ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice, pentru a asigura predarea orelor de educație fizică la nivelul cerințelor pregătirii multilaterale a viitorilor muncitori constructori ai socialismului, Direcția educației tineretului școlar din M.I.C. a organizat în cursul anului școlar 1957—1958 o serie de cercetări în această direcție.

În articolul de față sînt expuse principalele rezultate ale acestor cercetări.

★

Una din caracteristicile principale ale dezvoltării fizice a ucenicilor o constituie componența fiziologică în care se desfășoară activitatea lor. Activitatea în atelier cere din partea ucenicului în vîrstă de 14—15 ani un efort fizic intens. Ucenicii capătă o dezvoltare fizică superioară celor de vîrstă egală din școlile de cultură generală. Pentru a se asigura creșterea și dezvoltarea lor armonioasă, are o mare importanță educația fizică adaptată la specificul activității școlare și în producție a ucenicilor.

Ca și deprinderile pe tărîm profesional, deprinderea de a efectua exercițiii fizice trebuie să servească ucenicilor mai tîrziu, în activitatea din producție. De aceea trebuie să folosim larg o metodă care ia acum o extindere tot mai mare în fabrici și uzine — și anume metoda gimnasticii în producție, care trebuie să fie adaptată la regimul de activitate al școlii. Programele de exerciții pentru gimnastica în producție, orele de educație fizică, precum și organizarea timpului liber al ucenicilor vor fi axate pe specificul muncii. Gimnastica de înviorare pe care o execută dimineața ucenicii trebuie organizată în așa fel, încît conținutul exercițiilor să îmbine caracterele generale ale gimnasticii de angrenare în muncă cu specificul fiecărei profesii.

În zilele de activitate în atelier, la un interval de 3—4 ore (în funcție de apariția oboselii maxime) este necesară instituirea unei pauze de educație fizică, după cerințele gimnasticii în producție.

Este bine să se folosească schema generală de împărțire a profesiilor, alcătuită în funcție de doi factori : cantitatea de efort necesară și poziția folosită în timpul activității. S-au stabilit patru grupe în funcție de creșterea intensității efortului (grupa I eforturile cele mai mici, grupa a IV-a eforturile cele mai intense).

Grupa I-a de profesii se caracterizează printr-o poziție a corpului permanent statică, cu contractarea a numeroase grupe musculare, cu mișcări uniforme și limitate și cu o mare încordare a atenției și vederii. Această grupă se divide în două subgrupe. Prima subgrupă cuprinde profesiile în care în timpul lucrului, din poziția șezînd, se execută mișcări rapide ale degetelor mîinii (o mînă sau amîndouă), poziția brațului și a antebrațului fiind atîrnat sau sprijinit. Trunchiul este înclinat înainte sau lateral. În această grupă se încadrează muncitorii de la mașina de cusut (confecții sau încălțăminte), perforatorii, laboranții etc. Subgrupa a doua cuprinde profesiile în care este folosită poziția stînd (ortostatică). Munca constă în mișcări rapide ale mîinilor. În această grupă sînt cuprinși: zețarii, țesătorii, bobinatorii, lăcătușii, fălțuitorii. Profesiile din această subgrupă de tranziție între grupa I-a și a II-a supun la eforturi deosebite și picioarele.

Grupa a II-a cuprinde profesii ca acelea de strungari, rabotori, frezori, care necesită eforturi fizice mari de scurtă durată, cu elemente de încordare statică a mușchilor trunchiului și membrelor inferioare. Membrele superioare execută o varietate mare de mișcări.

Grupa a III-a încadrează profesiile în care sînt caracteristice eforturile fizice mari, cu o pierdere considerabilă de energie musculară. Munca se execută cu mișcări puternice ale brațelor și ale întregului corp. Organismul este supus la încordări mari. În această grupă se încadrează fierarii, zidarii, zidarii-beton etc.

Grupa a IV-a prezintă categorii de profesii cu eforturi fizice mari și îmbinînd atît elemente statice, cît și elemente dinamice. Această grupă cuprinde pe turnători, oțelari, laminatori etc.

Fiecărei grupe îi corespund anumite măsuri cu caracter compensator. În școli se va urmări ca în orele de educație fizică să fie alese, din exercițiile indicate de programa școlară, acelea care dezvoltă sectoarele deficitare și care ajută pregătirii ucenicului pentru munca profesională. De asemenea, activitatea de colectiv a ucenicilor trebuie dirijată către sporturi ce angrenează armonios corpul, au caracter corectiv (înot, jocuri) și sînt recreative. Practicarea gimnasticii în producție este un element ajutător de mare importanță.

Colaborarea între medic și profesorul de educație fizică trebuie să asigure succesul pregătirii ucenicilor. Cercetările întreprinse au arătat că ucenicii se bucură de condiții bune de viață și că primesc o asistență medico-sanitară de calitate. În problemele educației fizice în școli, medicii sînt însă mai puțin informați.

Pentru îmbunătățirea activității de educație fizică sînt necesare o serie de măsuri la care sînt chemați să colaboreze toți factorii ce răspund de pregătirea viitorilor muncitori.

Profesorilor de educație fizică le revine sarcina de a aplica integral noua programă elaborată de M.I.C., programă care răspunde în mare măsură cerințelor unei dezvoltări armonioase a ucenicilor. Este bine ca ei să contribuie la îmbunătățirea continuă a programei propunînd noi exerciții specifice fiecărei grupe de meserii.

Directorii școlilor au datoria să îndrume și să controleze activitatea profesorilor de educație fizică, sprijinindu-i în aplicarea programei, creîndu-le baza materială necesară.

La rîndul său, Direcția educației tineretului școlar din M.I.C. trebuie să ia măsuri pentru intensificarea activității de educație fizică în învățămîntul profesional, să asigure elaborarea de baremuri de dezvoltare fizică pentru admiterea în școlile cu activitate fizică sistematică, să organizeze experimente în școlile al căror profil profesional nu a fost cuprins în cercetările din cursul anului trecut (mineri, sondori etc.), să asigure reîmprospătarea cunoștințelor cadrelor didactice de educație fizică din învățămîntul profesional și tehnic și îndrumarea, prin cursuri, a medicilor din școlile profesionale asupra specificului muncii lor în aceste școli.

Asigurînd condițiile necesare desfășurării cu eficacitate a educației fizice în școlile profesionale putem aduce o contribuție importantă la creșterea și dezvoltarea armonioasă a schimbului de mîine al muncitorilor din industria noastră socialistă.

Dr. DOREL MIHAIL
București

Metode sovietice aplicate de ucenicii și elevii constructori

Lucrînd la diferite șantiere și întreprinderi, brigăzile de ucenici și elevi de la centrul școlar de construcții din Capitală obțin succese deosebit de însemnate.

Zilnic brigăzile de zidari, zugravi, instalatori sanitari etc. depășesc normele de lucru fixate Cele mai însemnate succese le-au obținut însă brigăzile ucenicilor zidari din anul II, care lucrează pe șantierul fabricii de mobilă din comuna Militari. Îndrumați de maiștri și lucrători, ucenicii zidari de la acest șantier folosesc cu mult succes metoda sovietică Orlov de zidărie în lanț. Prin această metodă ucenicii au învățat să asigure o folosire rațională a timpului de lucru, fiecare dintre ei avînd atribuțiuni precise. Astfel, un ucenic întinde mortarul, altul dă cărămizi, iar al treilea le așează. Simultan cu aceasta, ucenicii au învățat să mînuiască, în întinderea mortarului, fărașul Maximenko, iar atunci cînd zidul e prea jos ori prea înalt, lopata Maltev.

Despre aceste metode înaintate de muncă, despre aceste unelte, tinerii zidari au aflat încă în primul an de ucenicie. Maistrul-instructor Ion Anton obișnuiește să aleagă din cărțile sovietice de specialitate uneltele ce pot fi confecționate cu ușurință în atelierele școlii. Așa s-a întîmplat și cu fărașul Maximenko și lopata Maltev. Acum, lucrînd pe șantiere, ucenicii au putut să-și dea seama în mod practic de utilitatea acestor unelte, de necesitatea cunoașterii metodelor avansate de muncă.

Recenta vizită făcută la centrul școlar de construcții din București de o delegație a Direcției generale a rezervelor de muncă din U.R.S.S. a constituit un bun prilej pentru familiarizarea cadrelor didactice de la centrul școlar cu noi metode de muncă, care, aplicate în viață, vor contribui la o și mai temeinică instruire a viitorilor tehnicieni și muncitori constructori.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Organizarea concursurilor școlare

În vederea organizării concursurilor în școlile de toate gradele, a asigurării bunei lor desfășurări și a evitării supraîncărcării elevilor, se aduc următoarele modificări Instrucțiunilor nr. 552/1956 :

Începînd cu anul școlar 1958/1959 se va reduce numărul concursurilor școlare de la 14 la 9. Acestea vor fi următoarele :

1. Concursul de matematică și fizică
2. Concursul literar.
3. Concursul „Iubiți cartea"
4. Concursul micilor naturaliști.
5. Concursul micilor tehnicieni.
6. Concursul cultural artistic.
7. Concursurile sportive (spartachiada pionierilor și școlarilor ; campionatul republican școlar).
8. Drumeții veseli.
9. Întreceri între posturile sanitare din clasele V și VII.

PENTRU A EVITA SUPRAÎNCĂRCAREA ELEVILOR ÎN ȘCOLILE DE TOATE GRADELE, ELEVII VOR FI ANTRENAȚI NUMAI LA CONCURSURILE MENȚIONATE MAI SUS. UN ELEV NU POATE PARTICIPA LA MAI MULT DE DOUĂ CONCURSURI.

ÎN AFARA DE CONCURSURILE ENUMERATE NU SE VOR ORGANIZA ÎN ȘCOLI CONCURSURI FĂRĂ APROBAREA MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII.

Pregătirea concursurilor se va face în afara orelor de clasă. În perioadele de recapitulare și lucrări scrise de la sfîrșitul trimestrelor I, II și III, precum și în perioada de încheiere a anului școlar dintre 27 aprilie — 15 iunie nu se vor organiza nici un fel de concursuri sportive sau culturale.

Stabilirea taxelor școlare și repartizarea burselor de stat

Pentru anul școlar în curs, stabilirea taxelor școlare și repartizarea burselor de stat pentru elevii din școlile de cultură generală și din școlile pedagogice, precum și pentru studenții institutelor pedagogice de învățători se fac în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

În ce privește situația la învățătură a elevilor și studenților din unitățile de învățămînt menționate mai sus, se va ține seama de următoarele precizări :

Pentru a putea obține o bursă de stat, elevii din clasele V—VII și IX-XI, cei din anii II—VI ai școlilor pedagogice și studenții din anul II ai institutelor pedagogice de învățători trebuie să fi obținut la sfîrșitul anului școlar 1957/1958, la cel puțin jumătate din numărul obiectelor prevăzute în planul de învățămînt, medii de 10, 9 sau 8, la restul obiectelor medii de 7 sau 6 și la purtare media 10.

La clasele I—IV școli elementare de 4 ani, la clasa a VIII-a școli medii și anul I școli pedagogice, bursele se acordă potrivit dispozițiilor H.C.M. nr. 1868/1954 și Regulamentului și instrucțiunilor nr. 1082/1954. Studenților din anul I de la institutele pedagogice de învățători li se acordă bursa ținînd seama în primul rînd de situația materială, urmînd ca rezultatele obținute la examenul de maturitate și la concursul de admitere în anul I să fie orientative.

Pentru obținerea indemnizației de merit, elevii și studenții din unitățile de învățămînt menționate mai sus trebuie să fi obținut la sfîrșitul anului școlar anterior, la fiecare obiect din planul de învățămînt, medii de 10, 9 și 8, iar la purtare media 10.

La clasa a VIII-a a școlilor medii, la anul I al școlilor pedagogice și la anul I al institutelor pedagogice de învățători se va ține seama, la acordarea indemnizației de merit, de situația de la concursul de admitere — elevul sau studentul trebuind să aibă atît la limba română cît și la matematică (pentru institutele pedagogice de învățători și la istorie) minimum media 8, iar la purtare media 10 (la sfîrșitul anului școlar anterior).

Pentru scutire de taxe școlare (art. 4 din Reg. 21/1954) sau pentru reduceri de 50% din taxă (art. 6 din Reg. 21/1954) elevul sau studentul trebuie să aibă în anul școlar 1957/1958, la cel puțin jumătate din obiectele prevăzute în planul de învățămînt, medii de 10 sau 9, la restul obiectelor media 8 și la purtare media 10.

Informații

În legătură cu predarea limbii ruse Ministerul Învățămîntului și Culturii comunică următoarele :

1. În clasa a XI-a a școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc (clasă de tranziție), în acest an școlar se va studia materia prevăzută prin instrucțiunile aprobate cu nr. 75.109/1958, după manualul pentru clasa a XI-a, ediția 1958, afară de propoziția circumstanțială de cauză, de scop și de mod. De asemenea, nu se vor studia textele : „Legenda despre inima înflăcărată", „Nikolai Tihonov" (biografia) și fragmentul „Întîlnirea".

În cele aproximativ 12 ore rămase disponibile se vor da noțiuni de sintaxa propoziției (părțile principale și secundare ale propoziției).

2. La secțiile fără frecvență în clasele V—VII (și pentru examenul global) ca și în clasele VIII—XI se va studia aceeași materie ca cea prevăzută în programa pentru cursurile de zi, după același manual.

★

La matematică, la clasele VIII—IX, pe lîngă programele indicate în lista programelor valabile în anul școlar 1958/1959, se vor folosi și „Instrucțiunile pentru reducerea materiei din programele și manualele de matematică pentru clasele VIII—IX", ediția 1958.

Un colectiv de consultanți

Se aduce la cunoștință că pentru sprijinirea profesorilor care predau economia politică în școlile de cultură generală, în școlile profesionale și tehnice, funcționează în cadrul Ministerului Învățămîntului și Culturii, pe lîngă Direcția generală a învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, un colectiv de consultanți.

Tovarășii profesori se pot adresa acestui colectiv cu orice probleme legate de predarea economiei politice.

Aplicînd știința și tehnica marilor înfăptuiri

(Urmare din pag. 1)

muncă la aceste cerințe superioare". **Tehnica sovietică este aceea care a dat deci și inițiativei lui Nicolae Militaru forță și avînt.**

Colaborarea științifico-tehnică a Uniunii Sovietice cu țara noastră s-a manifestat cu deosebită amploare la dezvoltarea instituțiilor noastre de învățămînt superior. Studenții, viitori cercetători științifici și ingineri, cunoscînd contribuția savanților și inginerilor sovietici la dezvoltarea științei și tehnicii, lucrînd în laboratoare cu cele mai moderne mașini și instalații realizate în Uniunea Sovietică, dispun de toate condițiile pentru a-și forma un vast orizont științific și tehnic.

Ajutorul științei și tehnicii sovietice, continuu și neprecupețit, a îmbrățișat cele mai variate și mai directe forme. Multe din utilajele și mașinile de înaltă tehnicitate folosite de uzinele noastre sînt livrate de către Uniunea Sovietică. Mai mult chiar, unele centrale electrice, cum este centrala în construcție de la Paroșeni, uzine ca laminorul de la Roman și fabrica de îngrășăminte chimice de la Năvodari sînt dotate aproape în întregime cu utilaj sovietic. Lucrînd la montarea noilor agregate și mașini umăr la umăr cu inginerii, tehnicienii și muncitorii din țara noastră, inginerii și tehnicienii sovietici transmit tovarășilor romîni bogatele lor cunoștințe tehnice. Minunați tovarăși de muncă, specialiștii sovietici se preocupă în același timp de formarea viitoarelor noastre cadre de muncitori și tehnicieni. Pretutindeni unde oamenii sovietici au lucrat alături de inginerii, tehnicienii și muncitorii noștri, amintirea zilelor petrecute împreună, a atitudinii lor tovărășești, a măiestriei și modestiei lor, rămîne nestearsă.

În întrecerea cu știința și tehnica din țările capitaliste, știința și tehnica sovietică repurtează continuu noi și strălucite succese.

În gîndul a sute și sute de milioane de oameni din lumea întreagă știința și tehnica sovietică se asociază cu două epocale realizări : lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului, prioritatea în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, succesele pe calea stăpînirii depline a reacțiilor termonucleare. Acestor grandioase victorii li se adaugă noi și noi realizări care situează știința și tehnica sovietică pe primul loc în lume.

Fizicienii și biologii sovietici, chimiștii și astronomii, oțelarii, mecanizatorii, agricultorii și constructorii de avioane contribuie, prin realizările lor, la strălucita afirmare mondială a științei și tehnicii sovietice. Fiecare din aceste succese umple de bucurie inima celor care slujesc dezvoltării științei și tehnicii romînești și a elevilor care, pe băncile școlii, se pregătesc să devină tehnicienii de mîine ai patriei, căci ele constituie o măreață dovadă a superiorității socialismului și învățăturii marxiste, o sursă vie de inspirație creatoare, o chezășie de preț a progresului științei și tehnicii noastre noi.

Material didactic

pentru predarea cunoștințelor agricole

Predarea cunoștințelor agricole, ca și a celorlalte obiecte de învățămînt se bazează pe o folosire cît mai largă și mai eficientă a materialului intuitiv.

Pentru științele agricole, acest material prezintă două caracteristici mai importante: diversitatea și răspîndirea lui. O altă caracteristică este faptul că **folosirea integrală și coordonată** a tuturor formelor de material didactic este o necesitate ce rezultă din însăși complexitatea fenomenelor ce formează unitatea procesului de producție în agricultură.

Diversitatea lui este impusă de programa cunoștințelor agricole și de legătura ce trebuie păstrată continuu atît între lecțiile teoretice și aplicațiile lor practice, cît și între cunoștințele agricole propriu-zise și celelalte discipline de învățămînt pe care se bazează multe din capitolele științei agricole.

Deosebim, de la început, o serie de materiale didactice **specifice** cunoștințelor agricole și o altă categorie de materiale **comune** cu celelalte discipline de învățămînt, în special cu științele naturii, fizica și chimia.

Prima serie de materiale se poate împărți în mai multe categorii:

a) material intuitiv obișnuit, ce se folosește în clasă pentru ilustrarea lecțiilor teoretice (planșe, mulaje, modele, colecții, probe demonstrative etc.);

b) material documentar, compus din planșe cu diferite reprezentări grafice, în care se prezintă, comparativ, realizări sau rezultate concrete din cîmpurile experimentale agricole din G.A.C. sau G.A.S.; acestea ilustrează plastic efectele aplicării raționale a diferitelor metode agrotehnice înaintate, sau deosebirile dintre producțiile gospodăriilor socialiste și celor individuale.

c) utilaje și materiale de laborator pentru executarea experiențelor cerute de programa de învățămînt;

d) unelte și mașini agricole;

e) culturile demonstrative de pe lotul școlar.

Materialul comun cu științele naturii, fizica și chimia este reprezentat prin ierbare și insectare completate cu plante agricole de cultură, plante de nutreț, de pășuni și fînețe, buruieni, insecte vătămătoare, diferite planșe și mulaje botanice și zoologice, substanțe chimice folosite în agricultură, utilaj de laborator, piese de mașini etc.

Dar materialul intuitiv necesar pentru predarea cunoștințelor agricole nu se mărginește numai la categoriile menționate sumar mai sus. Agricultura nu se practică în clasă sau în laborator, ci pe cîmp, în gospodărie, în grădină sau în livadă, în crescătoria de animale. Aci se află cel mai concret și mai eficient material intuitiv. Folosirea lui intensă trebuie să constituie o preocupare de căpetenie pentru cadrele didactice care predau cunoștințele agricole. Acesta este însă un material intuitiv răspîndit în mai multe părți, uneori la depărtări mai mari și nu poate fi adus în școală pentru demonstrații și experiență. El este constituit din terenurile agricole ale satului, ale gospodăriei colective sau de stat, din animalele acestor gospodării, din mașinile stațiunii de mașini și tractoare, din casa-laborator a gospodăriei colective etc., iar deplasarea elevilor și profesorilor la ele este o chestiune de organizare, de folosire rațională a timpului rezervat predării lecțiilor practice.

Constatăm, deci, că problema materialului didactic pentru cunoștințele agricole trebuie privită într-un sens mai cuprinzător și în concordanță cu principiul de bază al legăturii ce trebuie să se realizeze, în desfășurarea procesului de învățămînt, între cunoștințele ce se predau elevilor și realitatea înconjurătoare.

Vom da în cele ce urmează cîteva îndrumări privitoare la materialul didactic necesar pentru primele capitole și teme din programa cunoștințelor agricole din clasa a V-a.

Capitolul I al programei prevede o serie de cunoștințe elementare despre **sol**, cel mai important mijloc de producție în agricultură.

Pentru acest capitol se folosește o parte din materialele didactice de la științele naturii și o altă parte se procură prin mijloace proprii locale. Din prima categorie fac parte:

1. Colecția de roci și minerale, spre a se arăta materialul primar din care s-a format solul arabil de astăzi. Din analiza însușirilor și deosebirilor ce există între aceste roci și minerale se vor deduce efectele diverse ale agenților transformatori și rezultatele lor specifice;

2. Planșe sau mulaje, cu diferite animale, insecte și viermi care trăiesc în pămînt și sapă galerii, formează mușuroaie etc. sau cu diferite secțiuni în sol în care se vede răspîndirea rădăcinilor plantelor, spre a se arăta unele aspecte ale acțiunii viețuitoarelor în formarea solului;

3. Planșe sau proiecții cu diapozitive reprezentînd microorganismele din sol.

Prin mijloacele proprii ale școlii se pot culege de pe terenurile situate pe cuprinsul teritoriului satului următoarele materiale:

4. Profile de sol, din cîteva locuri caracteristice regiunii. Acestea servesc pentru a arăta straturile componente ale solului, însușirile lor, profunzimea solului etc.

5. **Probe de sol**, mai ușor de recoltat, ce se iau din locuri cît mai diverse ale regiunii, spre a se arăta diferitele tipuri de soluri și însușirile lor fizico-mecanice. Astfel, se pot lua probe de sol nisipos, pietros, argilos, lutos, humos sau organic, soluri cu structură sau fără, eventual sărături, lăcoviști, soluri vegetale etc. Din deosebirile ce există între ele se vor putea explica intuitiv însușirile lor: permeabilitatea, capilaritatea, coeziunea și adeziunea etc.

6. Mostre cu elementele componente ale solului: nisip de diferite categorii, argilă, pietriș de diverse mărimi (care reprezintă scheletul solului), substanțe organice aflate în diferite stadii de descompunere, colecție de principalele săruri minerale care se găsesc în sol. Se va arăta că toate acestea sînt părțile componente ale solului, aflîndu-se aci amestecate intim în proporții diferite, de unde rezultă și însușirile variate ale diferitelor tipuri de sol.

Pentru lucrările de laborator ce vor urma, se vor procura site metalice și cilindri de sticlă pentru analiza prin cernere și prin sedimentare a componenților solului.

Este bine ca materialul didactic pentru acest capitol să se completeze cu o planșă-tabel în care să se arate schematic clasificarea solurilor după compoziția lor fizică, precum și cu harta repartizării regionale a tipurilor de sol.

Capitolul II al programei, eșalonat în șase teme principale, prevede cunoștințele despre **agrotehnică**.

La tema I se poate arăta importanța agrotehnicii pentru producția agricolă prin întocmirea unor planșe cu grafice sugestive în care să se prezinte, comparativ, diferite rezultate reale ale aplicării lucrărilor raționale în cultura plantelor, după cum s-a menționat mai sus. Această prezentare se poate face mai concret prin vizitarea gospodăriei agricole colective sau de stat din localitate, unde specialiștii respectivi să expună rezultatele la care au ajuns prin lucrările mecanizate ale solului, prin folosirea rațională a îngrășămintelor etc., în comparație cu rezultatele mai slabe din gospodăriile agricole individuale.

La tema II (condițiile de viață ale plantelor) se poate folosi materialul didactic de la botanică, în care se arată influența luminii, temperaturii, apei și hranei asupra dezvoltării plantelor.

La tema III (lucrările solului) se poate face la început o vizită la gospodăria agricolă de stat sau la stațiunea de mașini și tractoare, spre a se prezenta și explica elevilor mașinile și uneltele folosite curent în lucrările solului. Cu această ocazie, sau altădată, se vor prezenta pe teren diferite parcele arate, grăpate, lucrate cu cultivatorul etc., se va analiza critic felul cum au fost executate lucrările respective, scopul lor în situațiile respective, gradul de îmburuienire, de afînare a solului, umiditatea lui etc.

La tema IV (asolamentele) materialul intuitiv poate consta dintr-una sau mai multe planșe cu tipuri de asolamente și cu exemple de asolamente din G.A.S. sau G.A.C. din localitate. Aceste planșe pot fi foarte atractive și cu mult efect intuitiv dacă porțiunile ce reprezintă tarlalele gospodăriei se acoperă, prin lipire, chiar cu semințele plantelor respective sau se desenează colorat plantele, într-o prezentare în perspectivă.

La tema V (îngrășămintele) se poate întocmi o colecție cît mai completă de îngrășăminte chimice, din care nu trebuie să lipsească în nici un caz îngrășămintele indicate a fi folosite în regiunea în care se află școala.

Lista minimă a acestei colecții trebuie să cuprindă:

a) dintre îngrășămintele azotate: azotatul de amoniu, azotatul de sodiu și sulfatul de amoniu;

b) dintre îngrășămintele fosfatice: superfosfatul și făina de oase;

c) dintre îngrășămintele potasice: sarea potasică, Kainita și sulfatul de potasiu.

Este bine să se prezinte aceste îngrășăminte și granulate.

Dintre îngrășămintele bacteriene: Nitraginul și Azotogenul.

Dintre amendamente: varul și gipsul.

În ceea ce privește îngrășămîntul organic cel mai important, gunoiul de grajd, se va construi și îngriji în mod rațional o platformă sistematică de gunoi.

La tema VI (sămînța și semănatul) materialul didactic este mai divers și poate fi procurat cu mai multă ușurință prin mijloace locale.

Acesta va cuprinde:

a) **O colecție de semințe** ale principalelor plante agricole cultivate în țara noastră. Este bine ca această colecție să cuprindă atît semințe de soiuri selecționate, cît și neselecționate, comune, spre a se constata deosebirile dintre ele;

b) **O colecție de semințe de buruieni**;

c) **Planșe sau modele reprezentînd mașini și instalații de curățire și tratare a semințelor**;

d) **Mostre** cu corpurile străine care se pot găsi în semințe și **balanțe** pentru aflarea procentului de puritate a semințelor;

e) **Utilaj simplu pentru încercarea însușirii de încoltire a semințelor** și puterii de pătrundere prin sol, alcătuit din tăvi din lemn sau tablă, nisip sau sugativă, termometre;

f) **Planșe** reprezentînd procedee de însămînțare și avantajele semănatului în rînduri cu mașina, față de semănatul prin împrăștiere cu mîna.

Materialul didactic privitor la tema „Sămînța și semănatul" se completează cu vizitarea stațiunii de mașini și tractoare sau a gospodăriei colective din localitate, unde se va explica elevilor funcționarea diferitelor mașini de semănat.

După cum se constată din cele arătate mai sus, materialul didactic pentru cunoștințele agricole se poate procura și confecționa cu destulă ușurință prin mijloacele proprii ale școlii.

Este bine ca la această importantă acțiune să ia parte efectivă și elevii, deoarece materialul local, cules și pregătit de elevi, sub îndrumarea profesorilor respectivi, este mai ușor de înțeles și de reținut, spre deosebire de cel adus din alte părți, sub forme de mulaje sau modele, care este mai abstract și mai străin de viața lor.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt este necesar ca profesorii care predau cunoștințele agricole să caute a realiza în mod sistematic o colecție cît mai completă de material didactic, cunoscîndu-se faptul că agricultura este o știință aplicată în condiții specifice locale.

In curtea școlii medii „Mihail Sadoveanu" din Herăstrău s-a construit o seră, unde elevii vor efectua lucrări agricole

O mai bună pregătire la matematică

Pentru ca acest an școlar să însemne un pas mai departe în înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci de matematică, cu deprinderi temeinice de calcul, profesorii care predau această disciplină trebuie să țină seama de rezultatele obținute în cursul anului trecut. Deosebit de clar au ieșit în evidență aceste rezultate la examenul de admitere.

Examenul de admitere în clasa a VIII-a, care a avut loc în acest an, bunăoară, ne-a dat posibilitatea să facem unele observații utile cu privire la nivelul pregătirii la matematică a absolvenților clasei a VII-a. Deși candidații au dovedit o pregătire mai bună față de anii precedenți, au ieșit la iveală, totuși, și o serie de lipsuri în cunoștințele de matematică ale acestora care, neîndoielnic, reflectă deficiențele ce se manifestă în diferite școli în predarea acestei discipline. Considerăm că este necesar să semnalăm cîteva din aceste lipsuri, tocmai pentru a se putea lua măsuri de îndreptare a lor chiar de la începutul anului școlar.

S-a putut constata, bunăoară, că unii elevi analizează cu superficialitate conținutul problemelor pe care le au de rezolvat. Ei trec peste datele acestora fără a înțelege conținutul, fără a stabili mărimile cunoscute și dependența ce există între ele, fără să aibă clar conturat în minte ceea ce cere problema. Într-o problemă dată la concursul de admitere la una din școli era vorba de două bucăți de pînză de aceeași calitate, dar de valori deosebite. Încercînd să stabilească necunoscutele pentru a pune problema în ecuație, unii școlari, tocmai datorită superficialității cu care au analizat textul problemei, nu au luat în considerație că prin mărfuri de „aceeași calitate" se înțelege că prețul unui metru din fiecare bucată de pînză este același și că prin „valori deosebite" se înțelege că cele două bucăți au un număr diferit de metri. Ei au stabilit pentru prețul unui metru de pînză de aceeași calitate două necunoscute, ceea ce, desigur, i-a dus la o rezolvare greșită a problemei.

Aceasta ne arată că în munca noastră la clasă cu prilejul rezolvării problemelor trebuie să acordăm mai multă atenție înțelegerii de către elevi a conținutului acestora, să-i învățăm să analizeze amănunțit datele problemelor.

Nu puțini elevi au dat dovadă că nu au priceperea de a rezolva o problemă de aritmetică de greutate mijlocie, că nu știu să folosească cunoștințele de aritmetică în rezolvarea problemelor de algebră. Greșelile pe care le-au făcut cei mai mulți elevi în alcătuirea ecuațiilor algebrice se datoresc tocmai lipsurilor pe care le au ei în cunoștințele de aritmetică. Aceste deficiențe explică și de ce unii elevi, atunci cînd au de rezolvat probleme, evită soluțiile pe cale aritmetică, chiar dacă acestea le-ar ușura mult munca de rezolvare. Reiese de aci că unii profesori de matematică nu acordă suficientă atenție rezolvării problemelor de aritmetică și nu insistă asupra necesității de a folosi căile aritmetice în rezolvarea problemelor de algebră.

Unii candidați nu stăpînesc pe deplin proprietățile ecuațiilor de gradul I sau, dacă știu să le enunțe, nu știu întotdeauna cum să le aplice la rezolvarea ecuațiilor. Numai așa se explică, bunăoară, faptul că majoritatea candidaților la examenul de admitere din Capitală au efectuat calcule asupra ecuației $240x + 360y = 10320$ fără a o simplifica, deși prin aceasta calculele ar fi fost mult mai simple. Examenul de admitere a arătat și faptul că mulți candidați nu cunosc consecințele ce decurg din proprietățile ecuațiilor.

Și la geometrie s-au putut constata o serie de deficiențe în pregătirea candidaților. Unii au învățat formulele în mod mecanic, pe de rost, fără a ști cum se deduc acestea. O serie de absolvenți ai școlii de 7 ani nu au putut desena corect la examen o figură simplă de geometrie în spațiu.

Toate acestea ne arată că este necesar să acordăm mai multă atenție înțelegerii depline de către elevi a regulilor, a formulelor, să-i învățăm să demonstreze teoremele studiate. Mai multă atenție trebuie acordată formării reprezentării spațiale, desenelor, folosirii materialului didactic la geometrie.

Cu prilejul concursului de admitere au ieșit la iveală unele deficiențe serioase în ceea ce privește deprinderile de calcul ale elevilor. Unii elevi întîmpină greutăți în efectuarea operațiilor cu fracții zecimale, cu fracții ordinare, nu reușesc să găsească în rezolvarea exercițiilor, căile cele mai simple ș.a.m.d. În exercițiile de aritmetică cuprinse în unele lucrări scrise date la examenele de admitere, elevii au efectuat calcule cu fracții ca 3/6 și 43 301 fără a-și da seama că, simplificîndu-le, ar simplifica mult și operațiile cu aceste fracții. Deseori elevii fac, și la aritmetică, și la algebră, simplificări eronate, pentru că nu înțeleg operațiile de simplificare, nu știu cînd se pot efectua acestea. De aceea, este necesar să acordăm mai multă atenție operațiilor pe care le efectuează elevii, înțelegerii acestor operații, proprietăților lor.

Predarea matematicii ridică în fața fiecărui profesor numeroase probleme. Toate acestea pot fi însă rezolvate dacă profesorul chibzuiește cu seriozitate asupra lor și dacă este însuflețit de dorința de a da elevilor săi o pregătire cît mai temeinică.

GRIGORE GHEBA
profesor la școala medie nr. 36 București

Pe lotul școlar

Începînd din acest an școlar, în clasa a V-a a școlii noastre s-a introdus, ca la toate școlile sătești din țară, un obiect nou — cunoștințe agricole. Noi, profesorii de științe naturale, ne-am dat seama ce mare însemnătate are predarea acestui obiect în pregătirea unor cadre în stare să aplice în practică metodele agrotehnice înaintate, să lupte cu pricepere pentru obținerea unor recolte bogate.

Și în anii trecuți am lucrat cu elevii noștri pe lotul școlar, ne-am străduit să-i înarmăm cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. De data aceasta, însă, activitatea noastră practică trebuie să aibă un caracter mai organizat, mai sistematic, să dea elevilor o pregătire mai completă. Iată de ce chiar de la începutul anului școlar am dat o atenție sporită activității pe lotul experimental, căutînd să creăm cele mai bune condiții în vederea desfășurării activității practice a elevilor.

Paralel cu primele lecții de cunoștințe agricole am efectuat cu elevii o serie de lucrări pe parcelă. Astfel, după strîngerea recoltei elevii au curățit resturile de vegetație de pe parcelă, pe care le-au adunat în grămezi și le-au dat foc, împrăștiind cenușa și îmbogățind astfel solul cu substanțe minerale. S-a trecut apoi la săpatul terenului. Cu sprijinul părinților s-a efectuat aratul adînc de toamnă. Acolo unde nu s-a putut intra cu plugul din cauza pomilor, elevii au săpat terenul cu ajutorul hîrlețului, cazmalei și al sapei.

Pentru a îmbunătăți structura solului cu scopul de a obține recolte mai bogate, ne-am preocupat din vreme de procurarea îngrășămintelor necesare. Cu sprijinul sfatului popular local și al punctului veterinar comunal am obținut mai bine de trei căruțe de îngrășăminte organice și un sac de îngrășăminte chimice. Aplicarea acestor îngrășăminte a fost efectuată de către brigăzile de elevi, care au lucrat sub îndrumarea noastră, a profesorilor.

În cadrul activităților practice elevii au efectuat și alte lucrări pregătitoare — au curățat pomii de uscături, au săpat gropi în care vor sădi în această toamnă puieți.

Acum lucrăm la elaborarea planului de cultură pentru anul viitor. O deosebită atenție vom acorda cultivării plantelor specifice regiunii noastre și lucrărilor ce trebuie efectuate ținînd seama de structura solului, de umiditate, de factorii climaterici în general.

Deocamdată, a fost stabilită parcela pe care urmează să se facă, în scurtă vreme, însămînțările de toamnă. Se va semăna grîu de toamnă local, grîu american 15, grîu italian Fortunato și alte soiuri. Aceste cereale vor fi semănate și îngrijite diferit, pe parcele comparative, pentru ca elevii să-și poată da seama de producția pe care o dă la hectar fiecare soi în parte.

De asemenea, elevii vor semăna pe parcelă unele plante rezistente la frig (morcov, pătrunjel), vor semăna și astupa cu pămînt semințe de măr și cireș, vor face altoiri în pepinieră, vor completa golurile din livadă prin sădirea unor puieți luați din pepiniera școlii. Totodată ei vor continua jalonarea și parcelarea lotului școlar, vor pregăti etichetele necesare, vor selecționa semințele de care vor avea nevoie pentru lucrările de primăvară în răsadniță.

Toamna, activitatea pe lot își are specificul ei. Este necesar să folosim din plin atît lucrările de pregătire a solului, cît și însămînțările de toamnă cu convingerea că numai prin activitățile practice elevii reușesc să-și completeze și să-și consolideze cunoștințele pe care și le însușesc la curs, că aceste lucrări contribuie la formarea deprinderilor de muncă agricolă. De aceea ne străduim ca aceste lucrări să fie cît mai bine efectuate.

DAN NEAGOE
profesor la școala medie din comuna Bolintinul din Vale, raionul Domnești

Un comitet de părinți activ

Acțiunile întreprinse de către comitetul de părinți de la școala medie nr. 6 din Iași arată că membrii comitetului au preocupări multilaterale, că înțeleg rostul lor în sprijinirea muncii din școală.

Este de remarcat îndeosebi, în activitatea comitetului, ajutorul pe care-l dă școlii pentru realizarea învățămîntului politehnic, pentru lărgirea bazei didactico-materiale necesare înarmării elevilor cu deprinderi de muncă productivă. Bunăoară, constatînd că atelierul de lăcătușerie și ajustaj al școlii duce lipsă de unele piese, comitetul a luat această problemă în grija sa. A început prin a procura unele piese și materiale necesare — pile, bormașini etc. Apoi a intervenit pe lîngă întreprinderea I.R.T.A. — care patronează școala — să doneze acesteia un motor ale cărui piese să poată fi demontate și apoi montate de elevi. Acum comitetul și-a propus să procure școlii un aparat de radio care să fie montat pe o schemă, în așa fel încît elevii să poată studia cu ușurință piesele ce-l compun.

Membrii comitetului au adus o contribuție însemnată și la amenajarea centrului meteorologic care a fost instalat în curtea școlii. Părinții au procurat materialul lemnos necesar în acest scop precum și cîteva piese — pluviometru, ceas solar etc.

Unele aparate existente în laboratorul școlii erau deteriorate. Părinții le-au reparat și le-au etichetat. Pentru a se crea elevilor condiții mai bune de efectuare a experiențelor, părinții au contribuit la înlocuirea băncilor din laborator cu șevalete.

Cu ajutorul material al comitetului s-au amenajat în școală săli în care se fac proiecții de diafilme. Elevii își completează aici cunoștințele dobîndite la lecțiile de chimie, fizică, științe naturale, geografie etc.

Pentru prima dată în acest an se va introduce în școală, din inițiativa părinților, un cerc de croitorie unde elevele vor învăța să croiască și să coasă.

În preocuparea comitetului de părinți stă și grija pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Adeseori membrii comitetului îi vizitează pe părinții al căror copii au rămas în urmă la învățătură, îi informează asupra situației școlare a copiilor, le vorbesc despre necesitatea de a le supraveghea învățătura, despre însemnătatea respectării regimului de zi. Comitetul nu-și limitează acțiunea doar la o singură vizită. El urmărește dacă vizita a dat roade, dacă a fost eficientă. În caz contrar, membrii comitetului revin prin noi vizite, pînă cînd se conving că sfaturile lor au fost înțelese de părinți iar situația copiilor s-a îmbunătățit. Ei vizitează pe părinți și în cazurile de absențe nemotivate ale copiilor de la lecții, contribuind la realizarea unei frecvențe regulate.

O mare grijă acordă comitetul fiilor de muncitori ai căror părinți sînt ambii în producție. Spre a asigura supravegherea acestora și a le crea condiții bune de pregătire a lecțiilor, comitetul a ajutat cadrele didactice să amenajeze chiar în școală săli unde copiii ai căror părinți sînt în producție să-și poată face lecțiile sub directa supraveghere a pedagogilor.

Comitetul privește ca o sarcină principală a sa și ajutorarea cadrelor didactice în desfășurarea muncii educative. Zilnic, părinții care fac de serviciu urmăresc conduita copiilor în recreații și nu le trec cu vederea nici cea mai mică abatere. Îndată ce constată vreun act de indisciplină îi informează pe diriginți și chiar ei înșiși stau de vorbă cu copiii, învățîndu-i cum trebuie să se poarte. În mod deosebit îi preocupă pe membrii comitetului comportarea elevilor în afară de școală — pe stradă, în tramvai, în sălile de spectacole. Dacă întîlnesc copii cu o ținută neglijentă, care sînt prea gălăgioși sau manifestă lipsă de respect față de vîrstnici, membrii comitetului le atrag pe loc atenția asupra comportării lor, avînd grijă însă să nu-i jignească și să nu-i pună într-o situație penibilă față de străini.

Comitetul de părinți se îngrijește și de dezvoltarea educației estetice a elevilor. Președintele comitetului, tov. Gh. Lazăr, un mare iubitor de muzică, a inițiat organizarea în școală a unui cerc „Prietenii muzicii". Acest cerc va da posibilitatea inițierii copiilor asupra problemelor muzicii, le va face cunoscute numeroase creații muzicale, îi va ajuta să cunoască viața și activitatea compozitorilor etc.

Biblioteca școlii este bogată și bine organizată. Pentru o cît mai bună păstrare a cărților, comitetul de părinți a socotit că ar fi bine ca unele cărți în stare mai proastă să fie legate. „Cercul de legătorie" care se va înființa în școală și va lucra sub conducerea unora dintre părinți, muncitori la întreprinderea poligrafică, va soluționa și această problemă.

O acțiune care a cerut mari eforturi din partea părinților a fost amenajarea sălii de sport a școlii, care va fi folosită și pentru manifestările artistice, pentru carnavaluri și întrunirile tovărășești ce vor fi organizate de comitetul de părinți, ca și pentru lectoratele cu părinții. Amenajarea ei este încă în curs.

Dar comitetul de părinți se ocupă și de înfrumusețarea aspectului școlii. Sălile au fost pavoazate cu lozinci confecționate de părinți, iar pe pereți au fost așezate tablouri care evocă trecutul de luptă al poporului precum și portrete ale eroilor clasei muncitoare. Comitetul de părinți a procurat de curînd copii după picturile lui N. Grigorescu, care vor fi înrămate și așezate pe pereții sălilor de clasă.

Am remarcat printre preocupările comitetului și grija pentru sănătatea copiilor. Prin sprijinul părinților cabinetul medical al școlii a fost utilat cu toate cele necesare: s-a refăcut instalația de apă, s-au procurat seringi, termometre, un stetoscop etc.

Din cele arătate se vede cît de largi sînt posibilitățile pe care le au la îndemînă părinții pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice și, totodată, cum știe comitetul de părinți de la școala medie nr. 6 din Iași să folosească aceste posibilități, cît de rodnică este colaborarea lui cu școala. Astfel de colaborare poate constitui cu adevărat un exemplu demn de urmat.

M. DUMITRU

Mai multă grijă pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani

(Urmare din pag. 1)

rii, lăsînd-o mai mult pe seama cadrelor didactice. De pildă, sfatul popular al raionului Brănești a trasat sarcini președinților și secretarilor sfaturilor populare comunale privind aplicarea Hotărîrii, dar nu a urmărit în mod consecvent cum se achită aceștia de sarcinile respective, iar secția de învățămînt și cultură nu a controlat încă înainte de deschiderea cursurilor cum se desfășoară acțiunea de cuprindere a elevilor în clasa a V-a și nu a stabilit zile anumite, pe raion, pentru întreprinderea unor acțiune de masă.

Deși a trecut o lună de zile de la deschiderea cursurilor, nu este încă prea tîrziu pentru a aduce la școală și pe acei absolvenți ai clasei a IV-a care n-au fost aduși pînă acum. Pentru aceasta se impun intensificarea muncii de lămurire în rîndurile părinților și desfășurarea unor acțiuni comune de către cadrele didactice, împreună cu sfaturile populare, deputații, organizațiile de femei, comitetele de părinți etc., în scopul cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile respective, în cel mai scurt timp. Fiecare școală are datoria să-și întocmească în această problemă un plan concret de măsuri, organizînd totodată ajutorarea elevilor care vor fi cuprinși acum în clasa a V-a pentru aducerea lor la nivelul celorlalți elevi.

În același timp cadrele didactice au sarcina ca, paralel cu acțiunea de cuprindere în clasa a V-a, să desfășoare o muncă permanentă pentru menținerea în clasele V—VII a tuturor elevilor înscriși și pentru asigurarea unei frecvențe cît mai bune.

Reușita acțiunii de generalizare a învățămîntului de 7 ani în localitățile care au școli cu șapte clase, menținerea în școală a elevilor înscriși și asigurarea unei frecvențe bune depind în mare măsură de atragerea comitetelor de părinți în această acțiune și de crearea unei opinii publice din partea majorității părinților care înțeleg importanța măsurii și care pot contribui la schimbarea atitudinii celorlalți.

Totodată se impune ca organele de învățămînt să analizeze în timpul cel mai scurt felul cum sînt aplicate prevederile Hotărîrii privind generalizarea învățămîntului de 7 ani, să determine astfel de analize în comitetele executive și în sesiunile sfaturilor populare și să tragă la răspundere pe acele cadre didactice care nu s-au preocupat suficient de acest lucru. Numai o muncă plină de răspundere și însuflețită, o acțiune coordonată a tuturor factorilor și mai multă grijă pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani va asigura rezultatele scontate.

CERCURI PEDAGOGICE

ale profesorilor de economie politică

Pentru a contribui la asigurarea unui conținut just al lecțiilor și la folosirea unor metode bine orientate în predarea economiei politice, secțiile de învățămînt și cultură organizează în prezent cercuri de specialitate ale profesorilor care predau economia politică în școlile medii de cultură generală, în școlile profesionale și tehnice. Ținînd seama de importanța acestor cercuri pentru asigurarea unui nivel ridicat al predării economiei politice, organele locale de partid le sprijină îndeaproape. Ele vor organiza, în ajutorul profesorilor de economie politică, lecții, consultații etc.

Pînă acum și-au început activitatea cercurile pedagogice ale profesorilor de economie politică din orașul București, din regiunile Iași și Cluj.

Planurile trimestriale de activitate ale acestor cercuri dovedesc o orientare justă. Ele prevăd, bunăoară, ședințe consacrate discutării planurilor de lecții, în special la unele teme mai dificile, discutarea, pe bază de interasistență, a conținutului și metodicii unor lecții, discutarea unor lecții deschise, informarea cadrelor didactice asupra materialului de actualitate care poate fi folosit în predarea economiei politice, organizarea informărilor științifice, discutarea unor teme teoretice, a modului în care elevii și-au însușit materia predată.

Buna organizare a activității cercurilor pedagogice va contribui la asigurarea purității ideologice a lecțiilor, va permite generalizarea experienței pozitive în munca profesorilor de economie politică, ridicarea permanentă a nivelului predării acestei discipline.

ION MINOIU : Elevi în practică la sondă (fragment de frescă din istoria petrolului).

O NOUA ETAPA IN DEZVOLTAREA învăţămîntului sovietic

Cu mult interes discută în prezent oamenii sovietici memoriul tovarăşului N. S. Hruşciov „Cu privire la întărirea legăturii dintre şcoală şi viaţă şi la dezvoltarea continuă a învăţămîntului public în U.R.S.S.".

Corespondentul Biroului sovietic de informaţii s-a adresat în legătură cu aceasta vicepreşedintelui Academiei de ştiinţe pedagogice a U.R.S.S., NIKOLAI GONCEAROV, rugîndu-l să vorbească cititorilor despre reorganizarea învăţămîntului public.

Publicăm mai jos convorbirea cu tov. N. K. Goncearov.

INTREBARE: Ce a determinat necesitatea reorganizării învăţămîntului în U.R.S.S.?

RASPUNS: Succesele învăţămîntului sovietic sînt cunoscute pretutindeni. În decurs de patru decenii noi nu numai că am lichidat rămînerea în urmă a ţării noastre în domeniul culturii, dar am şi ajuns pe primul loc în lume în ceea ce priveşte dezvoltarea învăţămîntului public, în ceea ce priveşte numărul specialiştilor calificaţi pentru toate ramurile economiei. Dar dezvoltarea industriei, a ştiinţei şi a culturii este tot mai impetuoasă în etapa actuală a construirii comunismului şi ne cere să perfecţionăm procesul instructiv-educativ.

Sistemul actual al învăţămîntului public s-a constituit încă în deceniul al treilea, cînd la noi se simţea o nevoie acută de specialişti cu instrucţiune superioară. În general, toţi elevii care terminau şcoala medie intrau în instituţiile de învăţămînt superior. Dar, o dată cu trecerea vremii, s-a ajuns ca şcolile de 10 ani să fie terminate de milioane de tineri şi tinere. Se înţelege că nu toţi aceştia pot intra o dată în instituţiile de învăţămînt superior.

Întreg sistemul învăţămîntului nostru mediu şi superior va trebui să fie reorganizat aşa încît să asigure o bună pregătire a cadrelor tehnico-inginereşti, agricole, medicale, ştiinţifice, pedagogice, a cadrelor de muncitori, de lucrători în agricultură — a tuturor cadrelor necesare statului nostru. Această acţiune trebuie organizată astfel încît pregătirea tuturor cadrelor să fie mai calificată decît pînă acum.

Singura condiţie posibilă şi necesară pentru înlăturarea neajunsurilor şcolii medii este aceea ca toţi tinerii şi tinerele să fie pregătiţi, încă în timpul învăţăturii, pentru a participa la munca fizică în uzine, în fabrici, în colhozuri, în sovhozuri, la orice muncă necesară societăţii.

Dar, pentru a şti să lucreze în producţie, tinerii trebuie să stăpînească deprinderi practice. În şcolile noastre se acordă acum o mai mare atenţie învăţămîntului politehnic: atelierelor şcolare, loturilor şcolare experimentale, familiarizării elevilor cu bazele producţiei. Dar toate acestea, după cum arată viaţa, nu sînt nici pe departe suficiente. Iată de ce este deosebit de oportună propunerea lui Nikita Hrusciov de a se trece la reorganizarea şcolii sovietice şi de a se crea tinerei generaţii posibilităţi largi pentru a-şi însuşi deprinderi practice, de a-i pregăti pe tineri pentru viaţă, de a se realiza în practică importantul principiu marxist-leninist al îmbinării învăţăturii cu munca productivă.

INTREBARE: Ce consideraţi că trebuie să se facă în acest scop în domeniul învăţămîntului public?

RASPUNS: Se propune ca noul sistem de învăţămînt să cuprindă două etape. În prima etapă toţi copiii vor termina în mod obligatoriu şcoala de 8 ani, vor studia matematica, limba rusă, fizica, istoria şi bazele altor ştiinţe. În acest timp ei vor lucra în atelierele şcolare de producţie şi vor participa, pe măsura puterilor lor, la munca în agricultură şi la alte activităţi. Fetele vor învăţa în mod obligatoriu şi gospodăria: să gătească, să coasă, să brodeze etc.

Dar aceasta va fi numai prima etapă a învăţămîntului mediu, prin care vor trece în mod obligatoriu toţi copiii pînă la vîrsta de 15—16 ani. Apoi, învăţămîntul de cultură generală se va împleti în mod organic cu munca în întreprinderile industriale şi agricole. Pentru aceasta sînt diferite căi. Iată una din ele: tinerii şi tinerele îşi vor putea continua instrucţiunea medie în şcoli medii politehnice cu învăţămînt de producţie, unde vor primi o bună pregătire de cultură generală şi, în acelaşi timp, o profesiune industrială. O dată cu studierea obiectelor de cultură generală şi politehnică, elevii şcolilor medii săteşti vor primi pregătirea necesară pentru a lucra ca brigadieri, tractorişti etc.

Dar tinerii vor putea păşi şi pe alt drum: după terminarea şcolii de 8 ani vor putea lucra în uzină sau în colhoz, unde se vor deschide pentru ei şcoli profesionale. Cîteva zile pe săptămînă ei vor fi eliberaţi de muncă pentru a studia în aceste şcoli. Pe astfel de căi fiecare va putea primi în acelaşi timp şi instrucţiune medie, şi o specialitate.

Desigur, reforma aceasta nu va putea fi realizată într-o singură zi. Este necesar ca ea să fie bine pregătită. După părerea mea, aceasta va cere 3—4 ani.

INTREBARE: Ce vor face acei tineri care doresc să studieze mai departe, să intre în institute, în universităţi?

RASPUNS: Uşile numeroaselor instituţii de învăţămînt superior vor rămîne deschise, ca şi înainte, pentru tineret. Dar înainte de a intra în învăţămîntul superior, tinerii vor trebui să lucreze 2—3 ani în producţie, unde nu numai că îşi vor consolida cunoştinţele, dar îşi vor da seama mai bine înspre ce institut trebuie să se îndrepte. La intrarea în institut sau în universitate ei vor fi deja stăpîni pe deprinderile practice care sînt atît de necesare viitorului inginer sau agronom, arhitect sau medic, constructor sau pedagog.

Dacă se ia în considerare că şi în instituţiile de învăţămînt superior studiul va fi mai strîns legat de practică, de munca în producţie, atunci se înţelege şi mai limpede că în U.R.S.S. se creează condiţiile necesare pentru pregătirea unor specialişti care, după primirea diplomei, vor fi în stare să desfăşoare o muncă independentă, creatoare. Într-un viitor apropiat vom avea şi mai multă nevoie de astfel de specialişti decît în prezent. Căci în viitor dezvoltarea economiei şi culturii sovietice se va desfăşura într-un ritm tot mai rapid.

A apărut

Revista de pedagogie

Nr. 9/1958 cu următorul cuprins:

STANCIU STOIAN: Principiile şcolii democrate şi realizarea lor în Republica Populară Romînă.

C. PETRICU: Realizări importante pe linia legării teoriei de practică şi a introducerii elementelor de învăţămînt politehnic în şcolile de cultură generală din Capitală.

ION BADICA: Contribuţia cadrelor didactice la lupta pentru colectivizarea agriculturii în regiunea Constanţa.

O. ŞAFRAN: Îmbinarea învăţămîntului cu munca în producţie în şcoala de cultură generală din U.R.S.S.

ANGHEL MANOLACHE: Conferinţa internaţională pentru învăţămînt de la Geneva.

• • • Charta principiilor învăţămîntului democrat.

IOAN SUKOSD: Lucrările de atelier în sprijinul învăţămîntului politehnic.

L. GHIVIRIGA: Observaţii asupra notării elevilor la purtare.

M. CONSTANTINIU: Colecţia „Patria noastră".

E. FEICHTER: Revista şcolii medii „Nicolaus Lenau" din Timişoara.

C. S.: Boris Polevoi — „Impresii din America".

C. I.: Ene Marin — „Să cunoaştem motorul".

• • • D. Todericiu — „Masele plastice".

• • • Leonid Petrescu — „Mîinuri în eprubetă".

Grijă pentru cuvîntul tipărit

Deficienţe de neîngăduit

Într-una din zile, un elev din clasa a VI-a a venit cu caietul de teme la mine.

— Tovarăşe profesor, îmi arătă el caietul, nu înţeleg de ce mi-aţi subliniat aici.

M-am uitat. Elevul scrisese „Scriitorii *cari*..."

— Cum se scrie „care"? l-am întrebat.

— Da, ştiu, răspunse elevul. Dar uitaţi-vă aici, în carte. Şi-mi întinse volumul *Basme, povestiri şi snoave* (E.S.P.L.A., 1957).

La o simplă răsfoire a cărţii am putut constata că greşeala de ortografie semnalată de elev nu era singura. Am întîlnit, astfel, scris *n-aţi* (în loc de *na-ţi*) într-o propoziţie ca *na-ţi împrumutul înapoi* (p. 171), *o dată* în loc de *o dată* (p. 170) şi altele.

Greşeli de ortografie sau chiar de limbă am întîlnit şi în alte lucrări care se află în biblioteca şcolii şi sînt citite de elevi. Astfel, în volumul *Tacitus — Opere I* (Ed. ştiinţifică, 1958), locuţiunea adjectivală *fără de lege* este ortografiată ca şi cum ar fi substantiv — *fărădelege* (pag. 115), *după* este confundat cu *de pe* într-o expresie ca: unchii *după tată* (pag. 118).

Numeroase sînt greşelile de acest fel în traducerea romanului *Crimă şi pedeapsă* de *F. M. Dostoievski* (Ed. Cartea Rusă, 1957). Astfel, am întîlnit peste douăzeci de greşeli de ortografie (*Iisa Lar, să zibe* etc.), peste treizeci de greşeli de punctuaţie: lipsa virgulei, folosirea semnului întrebării la interogativele indirecte (*...autorul analizează întrebarea dacă femeia este sau nu o fiinţă omenească?* — pag. 103), plasarea greşită a semnului întrebării în frază (*„ce cremuri trăim, că întreb?*" — p. 479) etc. etc.

Mai grave sînt greşelile de limbă (foarte numeroase) din acest volum. Aşa, de pildă, citim: *„capul tot mai doare?" „înainte să plece", „mai ales în comparaţie de cum fusese cu o zi înainte"* şi altele, dintre care unele sînt de-a dreptul rizibile („stări bolnăvicioase şi morbide" etc.).

Este adevărat că exemplele de mai sus sînt luate din traduceri. Nu trebuie să uităm, însă, că autoritatea cuvîntului scris este deosebit de mare — indiferent dacă-i vorba de o lucrare originală sau de o traducere. Indeosebi pentru elev cartea constituie un exemplu de limbă şi stil. Corectitudinea sub aspectul exprimării şi ortografiei trebuie să constituie o preocupare nu numai în redactarea manualelor şcolare, ci şi a oricărei cărţi care intră în mîna elevilor (mai ales că în acest caz profesorul nu poate interveni totdeauna pentru corectarea greşelilor).

Redacţiile editurilor trebuie să ţină seama că o carte redactată neglijent poate provoca confuzie în mintea elevilor, după cum o carte îngrijit redactată poate contribui la consolidarea deprinderilor lor de vorbire şi scriere corectă.

Prof. GH. DRAGOMIRESCU
Bucureşti

Bibliografie

MIJLOACE AGROTEHNICE PENTRU SPORIREA PRODUCŢIEI AGRICOLE IN CIMPIA BĂRĂGANULUI — Institutul de cercetări agronomice (I.C.A.R.), colecţia Îndrumări tehnice, nr. 55, Editura Agro-Silvică de Stat, Bucureşti.

În această lucrare, întocmită de colectivul Staţiunii experimentale agricole Mărculeşti, se prezintă rezultatele obţinute la staţiune cu privire la măsurile destinate sporirii producţiei agricole prin ridicarea fertilităţii solului, prin îmbunătăţirea soiurilor de plante existente şi prin crearea de soiuri noi, precum şi prin cultura raţională a plantelor şi prin aplicarea unor metode noi de cultură.

Cadrele didactice care predau cunoştinţele agricole în învăţămîntul elementar din localităţile aflate în cîmpia din sud-estul ţării (zona cuprinsă între riul Mostiştea — Dunăre — Siret, pînă la Adjud, şi dealurile dintre Buzău-Ploeşti) găsesc în această lucrare îndrumări concrete pentru adaptarea predării cunoştinţelor agricole la condiţiile locale de climă şi sol. Astfel, în capitolul I (partea I) se găseşte o descriere a tipurilor de sol şi o hartă a solurilor din această întinsă regiune, care poate servi pentru predarea temei 3 (capitolul I) din programa de cunoştinţe agricole pentru clasa a V-a. De asemenea, îndrumările privitoare la sistemul de lucrare a solului, la sistemul de aplicare a îngrăşămintelor, la însuşirile seminţelor, la epoca însămînţării, la metodele de semănat etc. (capitolele I şi III, partea a II-a) se pot folosi cu multă eficienţă în predarea cunoştinţelor prevăzute în temele 3, 4, 5 şi 6 din capitolul II — Agrotehnica — al programei.

CINTECE ŞI CORURI PENTRU COPII.

În Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.P.R. a apărut recent un caiet de „Cîntece şi coruri pentru copii". Lucrarea se adresează elevilor şcolilor elementare şi medii şi conţine creaţii ale compozitorilor clasici romîni şi universali, precum şi creaţii ale compozitorilor contemporani.

Prin această lucrare Editura Muzicală pune la dispoziţia profesorilor de muzică un variat material necesar pentru lecţii şi pentru orele de ansamblu coral, precum şi un bogat repertoriu pentru serbările şcolare sau concertele formaţiilor corale de copii.

Deficienţe de neîngăduit

S-a împlinit o lună de la deschiderea anului şcolar. În cele mai multe şcoli profesorii şi elevii au găsit din prima zi condiţii bune pentru desfăşurarea unei munci rodnice. În multe localităţi au fost construite noi locaţuri de şcoală, a fost mărit numărul claselor la clădirile existente, s-au creat noi laboratoare, iar cele existente au fost îmbogăţite cu aparate şi substanţe pentru experienţele necesare însuşirii unor cunoştinţe temeinice de către elevi.

Obligaţia terminării la timp a lucrărilor pregătitoare în vederea începerii anului şcolar a fost îndeplinită de majoritatea şcolilor noastre. Nu peste tot, însă. Din păcate, există şcoli care nici pînă în prezent nu sînt pregătite pentru o funcţionare normală. O asemenea şcoală este şcoala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Capitală care acum se găseşte încă în reparaţii generale. În timp ce profesorii îşi desfăşoară lecţiile, pe culoarele şcolii sînt depozitate materiale de construcţii, se lucrează la perforarea zidurilor pentru a se face o nouă instalaţie electrică, instalaţia de apă şi de gaze. Este lesne de închipuit cum se desfăşoară aceste lecţii. Nu putem înţelege, însă, de ce toate aceste lucrări n-au fost făcute în lunile de vară. Explicaţiile date de către Întreprinderea de construcţii-montaj nr. 2 nu pot fi socotite mulţumitoare. Aceasta încearcă să găsească argumente menite s-o absolve de răspunderea ce-i revine, fără să amintească de ritmul foarte lent în care s-au desfăşurat lucrările pînă în prezent. Răspunderea pentru această situaţie revine şi secţiei de învăţămînt a Capitalei care a început să se „alarmeze" mult prea tîrziu de felul cum se desfăşoară lucrările amintite.

În Capitală, deficienţe privind condiţiile desfăşurării în mod normal a procesului de învăţămînt s-au manifestat şi în ce priveşte încadrarea şcolilor cu personal didactic. La şcoala elementară de 7 ani nr. 152 nici pînă acum nu a fost definitivată încadrarea învăţătorilor şi profesorilor. La această şcoală pînă mai zilele trecute nu se prezentaseră încă profesorii de fizică şi matematică. Chiar şi azi şcoala este lipsită de un învăţător. Una din clasele I (există cinci clase I paralele) este aşadar lipsită de învăţător. Pentru a face faţă acestei situaţii şcoala a recurs la diferite improvizaţii — suplinirea profesorilor lipsă de către profesori cu specialităţi înrudite, sau împărţirea elevilor clasei I rămasă încă neîncadrată la celelalte clase paralele. Este limpede ce fel de învăţămînt se poate realiza în asemenea condiţii. Această situaţie nu este izolată. Ea se întîlneşte şi la alte şcoli, prejudiciind grav desfăşurarea muncii. Socotim că este de datoria secţiilor de învăţămînt raionale precum şi a secţiei de învăţămînt a Capitalei să ia măsuri pentru curmarea urgentă a acestor neajunsuri.

CONST. RADOI

In R. F. Germană

BANI EXISTĂ — dar pentru înarmare

De ani în şir revine pe ordinea de zi a congreselor învăţătorilor şi a adunărilor de părinţi din Germania occidentală problema lipsei acute de localuri şcolare. În Saxonia de Jos 24% din clasele de elevi n-au săli proprii, iar în Hamburg 39%. În şcolile primare şi în cele secundare din RF.G. clasele cuprind cu 30% mai mulţi elevi ca în clasele şcolilor corespunzătoare din R.D.G.

Într-o publicaţie a Asociaţiei generale a învăţătorilor din Germania occidentală (A.G.D.L.) se consideră ca fiind strict necesare pentru acoperirea nevoilor încă 22.000 de săli de clasă. După un calcul mai realist, socotind numărul elevilor care trebuie să alcătuiască o clasă la un nivel suportabil, în şcoala vest-germană necesarul de spaţiu se ridică cu încă 25.000 de săli de clasă — la un total de aproximativ 47.000 de săli. Statisticile vest-germane apreciază la 100.0000 mărci costul construcţiei unei clase (incluzînd şi accesoriile), ceea ce înseamnă că pentru rezolvarea problemei ar fi de ajuns 4,7 miliarde de mărci.

Dar, pe cînd în problema spaţiului şcolar „se caută soluţii care să nu coste bani", cum a afirmat H. Rodenstein, vicepreşedinte al A.G.D.L., banii sînt destinaţi înarmării atomice. Documentul MC 70 al consiliului N.A.T.O. stabileşte înarmarea a 40 batalioane din armata vest-germană cu arma-rachetă, care costă 50 de miliarde. Cu aceeaşi armă-rachetă se înarmează 28 de unităţi de aviaţie, deci încă 50 de miliarde (o rachetă pentru aviaţie de tipul „Nike — Hercules" costă 280.000 de mărci). Alte 10 miliarde se acordă pentru rachete „Matador" cu raza medie de acţiune. Pînă aici 110 miliarde. Se adaugă în plus 190 miliarde pentru înarmarea convenţională. În total sînt prevăzute azi pentru înzestrarea Bundeswehrului 300 de miliarde. Adică de 64 de ori cele 4,7 miliarde de care au neapărată nevoie şcolile ca să-şi lărgească spaţiul în raport cu numărul de elevi.

În bugetul anual, votat la 4 iulie a.c., sînt destinate cheltuielilor militare ale R.F.G. 10,7 miliarde (28% din totalul cheltuielilor prevăzute). Cheltuielile indirecte de întreţinere a armatei vest-germane însumează 14 miliarde (doar pentru foştii ofiţeri şi pentru instructorii Wehrmachtului nazist se plătesc 1,8 miliarde — preţul a 18.000 „săli de clasă). Dacă s-ar folosi pentru construcţii şcolare numai o cincime din această sumă de 24,7 miliarde cheltuită într-un an în scopuri militare de statul de la Bonn şi încă s-ar putea lichida catastrofala lipsă de spaţiu şcolar din zona de vest a Germaniei.

Este evident, deci, că nu posibilitatea de a găsi o soluţie le lipseşte guvernanţilor de la Bonn, ci interesul pentru viitorul tineretului vest-german, pentru soarta Germaniei.

G. V.

Festivalul bienal „I. L. Caragiale"

Faza regională a Festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale" a adus cu cîteva zile în urmă în Capitală mai multe colective de teatru de amatori din diferite oraşe, comune şi sate ale regiunii Bucureşti. Pe scena Teatrului de estradă a regiunii Bucureşti au evoluat echipele din Săbăreni, Chirnogi Moara Săracă Cernica, Bolintin-Vale, Dalia, Sălcuţa, Giurgiu şi Alexandria.

Cele mai multe din aceste echipe au în frunte învăţători şi profesori. Împărţindu-şi timpul între şcoală şi căminul cultural pedagogii au repetat seri de-a rîndul cu echipele din satele lor, s-au străduit să le îmbunătăţească jocul, să le ridice calitatea artistică. Şi majoritatea au reuşit să le îndrume astfel ca artiştii amatori să realizeze o interpretare vie, adecvată rolurilor.

Dovada a făcut-o în special colectivul căminului cultural din comuna Dalia, al cărui instructor este o învăţătoare şi în care trei din rolurile principale sînt interpretate de învăţători.

IN FOTOGRAFIE. O scenă din piesa „Bărbatul fără opinci" în interpretarea colectivului căminului cultural din comuna Dalia, raionul Giurgiu.

MANEVRELE lui Orval Faubus

Incidentele rasiste ce se petrec în şcolile din sudul S.U.A. atrag de mai bine de un an de zile atenţia opiniei publice mondiale, stîrnind indignarea tuturor oamenilor cinstiţi. Dar, în loc să-şi găsească o soluţionare justă, aceste incidente se intensifică pe zi ce trece.

Într-o cronică anterioară relatam manevrele la care s-au dedat rasiştii pentru a împiedica cu orice preţ punerea în aplicare a hotărîrii Curţii Supreme privitoare la lichidarea segregaţiei. În ajunul deschiderii anului şcolar s-au votat, printre alte măsuri reacţionare, tot felul de legi care dădeau guvernatorului dreptul să închidă orice şcoală, cu scopul nemărturisit dar evident de a redeschide ulterior şcoala respectivă ca şcoală particulară, scutită de obligaţia de a primi elevi de culoare (Hotărîrea Curţii Supreme prevede lichidarea segregaţiei numai în învăţămîntul de stat, nu şi în cel particular).

Aceasta se întîmpla la cîteva zile înainte de începerea anului şcolar...

★

Curtea Supremă n-a admis menţinerea segregaţiei. Ca urmare, în dimineaţa zilei de 15 septembrie, cu o jumătate de oră înainte de deschiderea cursurilor, uşile celor patru şcoli medii din Little Rock au fost zăvorîte. Orval Faubus, guvernatorul rasist al statului Arkansas, şi-a pus în aplicare prima sa manevră: 3.740 de elevi au rămas fără posibilitatea de a-şi reîncepe învăţătura; în schimb, au scăpat de „pericolul" de a sta în clasă cu elevii de culoare. Fără a se lăsa mai prejos decît Faubus şi profitînd de poziţia de pasivitate totală a guvernului federal, guvernatorul statului Virginia, Lindsay-Almond, a dat la rîndu-i dispoziţiuni ca şcoala medie din Front Royal să fie „exclusă din sistemul şcolilor de stat" şi transformată în şcoală particulară. Au mai fost închise apoi pe rînd două şcoli de stat din Charlottesville şi majoritatea şcolilor din Norfolk.

Faptele acestea au indignat profund pe mulţi dintre părinţii elevilor cît şi întreaga populaţie de culoare. Asociaţia naţională pentru promovarea populaţiei de culoare, căreia i s-au alăturat mulţi americani cinstiţi, a protestat energic pe lîngă organele federale împotriva măsurilor ilegale ale guvernatorilor rasişti.

Urmărind să găsească un paravan legal acţiunilor sale, Faubus a recurs însă la o nouă manevră: a declarat că nu va redeschide şcolile decît după ce va organiza un referendum pentru a se vedea atitudinea populaţiei faţă de problema integrării rasiale în şcoli. Pînă atunci s-a găsit o metodă „originală" de instruire a elevilor: lecţiile vor fi predate de la distanţă, prin intermediul posturilor de televiziune din oraş. Elevii albi, ai căror părinţi au televizoare, vor putea învăţa la domiciliu. Rasiştii au fost încîntaţi de ingeniozitatea acestei metode menite să-i ferească pe copiii albi de „primejdia" de a veni în contact cu colegii lor negri. Păcat că le-au cam încurcat socotelile societăţile de televiziune, care n-au rezervat în program decît o jumătate de oră pe zi pentru lecţii. Vă închipuiţi desigur ce bine se poate învăţa într-o jumătate de oră de şcoală pe zi!

...Aşa că s-a trecut la organizarea referendumului, cu toate că aceasta constituia o ilegalitate, o perfidă manevră rasistă. Luîndu-şi măsurile de precauţie pentru a evita o înfrîngere, Faubus a organizat, la 27 septembrie, referendumul. Bineînţeles că rezultatul lui, neputînd oglindi adevăratele păreri ale populaţiei, a fost favorabil rasiştilor. Imediat după referendum s-a anunţat că între direcţiile şcolilor din Little Rock şi un grup de particulari sub preşedinţia inveteratului rasist Raney s-a încheiat un contract de închiriere în baza căruia localurile celor patru şcoli medii din oraş au fost cedate acestui grup. Acesta avea datoria să pregătească deschiderea şcolilor ca şcoli particulare, care n-au obligaţia să primească elevi negri.

Se părea că această acţiune a rasiştilor va fi încununată de succes. Acţiunea hotărîtă a Organizaţiei pentru promovarea populaţiei de culoare — căreia i s-au alăturat şi mamele marii majorităţi a elevilor albi, organizate în acest scop în „Comitetul extraordinar al femeilor pentru deschiderea şcolilor" — a determinat însă Tribunalul federal să declare incompatibilă cu legile Statelor Unite închirierea clădirilor şcolilor publice de către societăţi particulare în vederea menţinerii segregaţiei. Hotărîrea Tribunalului federal, dată la 29 septembrie, interzice, de asemenea, statului Arkansas de a da fonduri pentru administrarea şcolilor particulare. Hotărîrea aceasta nu este definitivă încă. Rasiştii au făcut apeluri şi recursuri nenumărate.

★

Curtea federală de apel din Saint Louis va fi, în sfîrşit, ultima care, zilele acestea, se va pronunţa definitiv asupra validităţii legii adoptate de statul Arkansas care prevede subvenţionarea din banii statului a şcolilor particulare în care să se menţină segregaţia. De asemenea, un tribunal federal discută situaţia asemănătoare creată în statul Virginia. Opinia publică continuă să lupte pentru respectarea hotărîrii Curţii Supreme din 1954.

Înşişi rasiştii îşi dau seama că situaţia aceasta le este nefavorabilă şi că, mai mult ca sigur, Curtea federală de apel, sub presiunea maselor, nu le va da cîştig de cauză. Dar, cu o încăpăţînare de catîr, Orval Faubus nu vrea să ţină seama de nimic. „Nu voi redeschide niciodată şcolile publice din Little Rock ca instituţii în care se aplică integrarea rasistă" — a declarat el de curînd.

Ne aflăm la o lună de la data la care trebuiau să înceapă şcolile. Nici pînă acum — datorită manevrelor întreprinse de rasişti — peste 14.000 de elevi din Arkansas şi Virginia n-au posibilitate de a învăţa. Departamentul de învăţămînt din Little Rock, legitim îngrijorat de această situaţie, cere rezolvarea ei cu orice preţ. Într-o scrisoare recentă, adresată guvernatorului, 65 de elevi ai colegiului din Little Rock au cerut reîncepera cursurilor „chiar dacă elevii negri vor trebui să fie primiţi în colegiu".

Nevoit să ia măsuri, guvernatorul Faubus a expus, la o recentă conferinţă de presă, noul său plan, noua sa manevră. El propune să se renunţe la şcolile de stat, să se renunţe la închirierea şcolilor unor societăţi particulare, să se renunţe la şcolile particulare finanţate de către stat, să se renunţe chiar şi la localurile fostelor şcoli de stat. Pentru a se menţine segregaţia, noul plan prevede însă deschiderea de şcoli particulare în clădiri particulare şi subvenţionate tot cu fonduri particulare. S-a şi trecut la strîngerea de fonduri prin donaţii. Dar treburile merg încet şi prost. Se strîng cam 3.000 de dolari pe zi, în timp ce pentru deschiderea şcolilor particulare nu ajung — aşa cum a declarat Raney — nici măcar 500.000 dolari.

Pînă una-alta, miile de elevi continuă să nu aibă posibilitatea de a urma cursurile. Situaţia este foarte îngrijorătoare. Cauza acestei situaţii rezidă în politica înrăită de segregaţie pe care o promovează cercurile conducătoare americane. Conducători de state americane s-au erijat în campioni ai rasismului şi întrebuinţează tot felul de manevre pentru menţinerea politicii lor. Şi o fac fără grijă. La rîndul lor, conducătorii Statelor Unite şi autorităţile federale continuă să nu ia nici o măsură eficientă pentru curmarea acestei stări de lucruri. Ba mai mult, unii miniştri îi şi încurajează pe rasişti în acţiunile lor, cum a făcut de curînd ministrul american al Forţelor terestre, care a făgăduit că nu va folosi în nici un caz trupele pentru a sili autorităţile să accepte desfiinţarea segregaţiei rasiale.

...Incidentele rasiste continuă. Ele au dovedit încă odată imposibilitatea soluţionării juste, în condiţiile unui stat imperialist, a problemei legăturilor între rase şi naţionalităţi.

MIRCEA IONEL

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.61.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.